

Asuminen

Yhteiskunta

2/2013

***Kaavauhka
Tapiolaan s. 3***

***Asumistuen lyhyt
oppimäärä s. 5***

***Uuden asuntonministerin
linjaukset s. 4***

***Ikääntyvien
asuminen s. 6-7***

ASUKASLIITTO RY

Asukasliitto ry
Meripellontie 11 C, 00910 Helsinki
p. 045 132 8404, asukasliitto@asukasliitto.fi
www.asukasliitto.fi

Toimisto avoinna ma-pe klo 9–15.
 Tapaamiset vain ennalta sovittuina.

Perustettu vuonna 1974, jäseninä yhdistyksiä ja henkilöjäseniä ympäri Suomen. Jäsenmaksu vuonna 2013 on 25 euroa/henkilöjäsen. Yhdistyksen jäsenmaksu jäsenmäärästä riippuen alkaen 40 euroa. Liitto julkaisee Asuminen & Yhteiskunta -lehteä.

Asukasliitto toimii hyvän, kohtuuhintaisen ja terveellisen asumisen puolesta ja asukkaita palvelevan, kestävä kehityksen ratkaisut huomioivan asuinym-
 päristön puolesta.

Asukasliitto yhdistää asukasyhdistykset ja muut yhteisöt, vuokra-asukkaat, omistusasukkaat, osaomistusasukkaat, omakotitaloasukkaat valtakunnallisesti vaikuttavaksi liitoksi ja verkottaa ne kansainvälisiin organisaatioihin.

Asukasliitto reagoi nopeasti asuntopolitiikan muutoksiin ja tuo esiin asukkaiden näkökulman. Asukasliitto osallistuu ja vaikuttaa valtakunnalliseen päätöksentekoon.

Asukasliitto seuraa asumisen kehityssuuntia Euroopassa voidakseen edistää hyvien ja torjua huonojen vaikutusten siirtymistä Suomeen.

Asukasliitto neuvoo vuokra-asukkaita, asuntoyhtiön osakkaita, asukkaiden yhdistyksiä, asukas- ja talotoimikuntia asumisterveys- ja asuinympäristöasioissa. Asukasliitto kouluttaa teemapäivillä, seminaareissa, taloyhtiöiden koulutus- ja informaatiotapahtumissa sekä asukas- ja talotoimikuntien tapaamisissa.

Puheenjohtaja Duncker Hans
 p. 050 308 2321
 asukasliitto@asukasliitto.fi

Varapuheenjohtaja Tuula Hänninen
 p. 041 705 6971
 asukasliitto@asukasliitto.fi

Toiminnanjohtaja Villo Pertti
 p. 040 742 5033
 asukasliitto@asukasliitto.fi

Asukasliitto ry:n hallitus 2013–2014

Anttonen Pasi, p. 045 124 5836, pade-43@hotmail.com
 Johansson Erik, p. 040 141 2818, johanssonerik8@gmail.com
 Karhimo Pirkko, p. 050 326 4817, ppkarhimo@hotmail.com
 Kejonen Eira, p. 041 584 1554, linnunlaulu@gmail.com
 Kemppi Harri, p. 0400 608 155, harri.kemppi@hotmail.com
 Marviala Hannele, p. 040 501 5613, hannelojollas@suomi24.fi
 Montonen Pasi, p. 0400 262 676, pasi.montonen@pp1.inet.fi
 Nikula Unto, p. 040 580 6268, unto.nikula@suomi24.fi
 Poutanen Martti, martti.poutanen49@gmail.com
 Raatikainen Tapani, p. 0440 602 396, tapani.raatikainen@optimiasunnot.fi
 Tasanen Jari, p. 050 3770 428, jari.tasanen@pp.inet.fi
 Töyri Hannu, p. 040 761 2646, h.toyri@luukku.com

Asukasliiton puhelinneuvonta kaikille
 p. 0600 972 72 (puhelun hinta 1,69 e/min + pvm)

Jäsenten oma neuvontapuhelin
 p. 050 339 1150
 Puhelinneuvonta arkisin klo 10–14.

Asuminen & yhteiskunta 2/2013
 Päätoimittaja: Risto Kolanen
 Numerossa avustivat: Hans Duncker, Sauli Hänninen, Katja Karjalainen, Toivo Koivisto, Antti Koskela, Anni Kotkamaa, Hilka Kotkamaa, Carita Kärkinen, Unto Nikula ja Manu Paajanen
 Kannen kuva: Anni Kotkamaa (Isokaaren alkupää Lauttasaari, Helsinki)

Taitto: Salon Seudun Sanomat / Lehtipalvelu
 Painopaikka: Salon Lehtitehdas 2013

Koivu ja Tähti

Varsinkin suurten ikäluokkien lapset, joihin myös itse lukeudun, muistavat erinomaisen hyvin tämän **Sakari Topeliuksen** ihanan sadun kokoelmasta ”Lukemista Lapsille”, vuonna 1893.

Jo silloin 120 vuotta sitten puhutteli kodin kaipuu jokaista. Ajat olivat toki toisenlaiset ja satuun on piilotettu kritiikkiä tsaarin Venäjän harjoittamaa sortoa vastaan.

Koivun ja Tähten ydinsanoma on kuitenkin se, että tarvitsemme jokainen kodin jossa voimme asua.

Nyt 120 vuotta myöhemmin joudumme ehkä kohta suurin joukoin lähtemään samalle vaellukselle jonka sadun sisärukket tekivät.

En ole järin tunteellinen ihminen, mutta kyllä alkaa kohta silmä kostua, kun ajattelen missä tilassa maamme asuminen on. Siirrytään pois Topeliaanisesta maailmasta ja tarkastellaan nykypäivän karua totuutta.

Asuntokannastamme noin miljoona asuntoa on sellaisilla paikkakunnilla, joilla väestökadon takia näitä asuntoja ei enää tarvittaisi.

Rinnakkain tämän autoitumisen kanssa tuotetaan uutta asuntokantaa rintamaille, mutta sellaiseen hintaan että yhteiskunnan on yhä laajemmin ja tuntevammin tuettava

itse asumista.

Tätä kirjoitettaessa saa noin 185.000 taloutta yleistä asumistukea. Lisäys vuoden alusta on noin 15.000 ja tällä vauhdilla saavutamme tämän vuoden aikana 200.000 talouden rajapyykin. Se on saavutus jota ilman voisimme totisesti elää. Kerromme tarkemmin tästä kehityksestä toisaalla tässä lehdessä.

Tässä ei silti ole tilanteen koko kuva. Samaan aikaan kun asumistukea saavien ruokakuntien määrä kasvaa, pysyy keskimääräinen tuki ruokakuntaa kohtaan melkein euron samana.

Olemme siis saavuttaneet asumistuen perhekohtaisen katon. Asumiskustannusten nousu kuitenkin jatkuu.

Tilanne on siis se, että nyt nämä taloudet joutuvat valitsemaan mistä kohtaa säästetään puuttuvat asumiseurot.

Onko se lasten harrastuksista, terveydenhoidosta, vaatetuksesta – vaihtoehtoja kyllä riittää. Perusturvan varassa elävillä talouksilla ei juuri vaihtoehtoja ole. Heillä se on ruuasta pois!

Ihan tämän päivän tosielämässä, joutuu miettimään Koivun ja Tähten sanomaa. Alkaako nyt koittaa se hetki, jolloin otamme toisiamme

kädestä ja lähdemme kulkemaan tietä pitkin maalle?

Asutuskeskuksissa on aivan liian suuri joukko ihmisiä työvoimareservinä ja he voivat huonosti, kun asumisen hinta vie heiltä ihmisarvoisen elämän edellytykset. Mitä tulevaisuus minulle täällä tarjoaa? Tätä joutuvat tuhannet ja taas tuhannet ihmiset kysymään itseltään.

Toisaalta mikä on lähtiessä?

Kuntarakenne- ja Sote-uudistus muuttavat syrjäkunnat elinkelpoisten suur- ja vastuukuntien osiksi. Kyllä heillä sitten riittää rahaa maksaa toimentulotukea maamme tuhansille asuntopakolaisille.

Samalla ratkeaa pääkaupunkiseudun asuntopula ja ehkä asumisen hinta jopa alenee? Nyt taisi puheenjohtaja sortua haaveilemaan...

Onneksi tulee kuitenkin joka vuosi kesä. Hyvää sellaista toivotaan,

Hans Duncker
 Asukasliiton puheenjohtaja

ORDFÖRÄNDENS SPALT

Björken och stjärnan

Zacharias Topelius skrev 1893 sagan om barnen som hittar sitt hem då de ser en vacker björk och stjärnan som tindrar genom trädets lövverk.

Substansen i denna vackra berättelse är ju, att vi alla behöver ett hem att bo i. Nu 120 år sedan Topelius skrev sagan, är den aktuellt igen.

För en betydande del av dem som bor i tätorterna, framför allt i huvudstadsregionen, kvarstår snart endast ett alternativ, att vandra ut på landsbygden tills man finner sin björk och stjärna.

Näst en miljon bostäder finns på orter där de inte mera behövs. I tillväxtregionerna

produceras en del nya bostäder, men till priser som människorna egentligen inte har råd till.

Vi skriver på annan plats i detta nummer om FPA:s bostadsstöd. I dag får ca. 185.000 hushåll denna form av stöd.

Ökningen av hushållens antal är sådan, att vi antagligen når 200.000 ännu i år. Det är en prestation vi sannerligen kunde leva utan.

Det prekäraste i situationen är det, att högsta möjliga stöd per hushåll redan är ett faktum. Det betyder i praktiken att i tätorterna tvingas familjerna använda mat- och andra konsumtionspengar för att betala sitt boende.

Alltså i dagens krassa värld kan många bli tvungna att flytta tillbaka till förfädernas hemtrakter. Det går säkert bra. Med dagens kommunfusioner är ju den traditionella landsbygden snart ett nät av slagkraftiga ansvarskommuner. Boendet blir billigare och livskvaliteten bättre.

Kanske till och med bostädernas prisnivå i storstadsregionerna sjunker. Nej nu ser jag dagdrömmar!

Det bästa med Finland är, att sommaren är här igen. Jag tillönskar våra läsare en fin sommar.

Hans Duncker
 ordförande

Omaavastuukorko alenee ja Helsingin seudulle käynnistysavustuksia

Lainansaajan maksettavaksi jäävä omaavastuukorko laskee 1,7 prosentista 1 prosenttiin muille kuin erityisryhmille tarkoitettujen uusien vuokra-asuntojen rakentamisen lainoissa.

Lisäksi perusomavastuuta alennetaan 3,4 prosentista 2,35 prosenttiin lainoissa, jotka myönnetään vuokra-asuntojen perusparantamista varten. Asetusmuutos tuli voimaan

1.6.2013. Alennettua omaavastuukorkoa sovelletaan lainoihin, joiden kohteena olevien asuntojen rakennussuunnitelmat ja -kustannukset (osapäätös) on hyväksytty aikaisintaan 1.4.2013 ja jotka ARA hyväksyy korkotukilainoiksi viimeistään 31.12.2015.

Lisäksi hallitus esittää käynnistysavustuksia Helsingin seudulle yhteensä 10 miljoonaa euroa. Avustuksen suu-

ruus on 10 000 euroa asuntoa kohden, kuitenkin julkisyhteisöjen omistamille yhtiöille 5 000 euroa asuntoa kohden. Avustus voidaan myöntää asuntoihin, joita varten korkotukilaina on hyväksytty aikaisintaan 1.5.2013.

Aiheesta lisää YM:n tiedotteessa 23.5.2013: Vauhtia kohtuuhintaiseen asuntotuotantoon (www.ymparisto.fi)(www.ara.fi)

Asukkaat aseettomia ympäristönsä puolustamisessa Espoo tuhoaa helmensä Tapiolan

Espoon valtuusto hyväksyi huhtikuun lopussa osan Tapiolan keskuksen ydinosan asemakaavasta. Päätös merkitsee puutarhakaupungin tuhoa. Tapiolan keskeinen avoin maisematila katoaa. Tilalle tulee kauppakeskus, neljä 12-kerroksista tornitaloa ja muita rakennuksia.

Maailmanlaajuisesti tunnettu puutarhakaupunki Tapiola on ollut Espoon ainoa kaunis kaupunkikeskus. Muutaman vuoden kuluttua se on samanlainen ahtaasti rakennettu talorykelmä kuin muutkin kauppakeskukset. Tapiolan suurin kiinteistönomistaja LähiTapiola toteuttaa käytännössä sen, että puutarhakaupunkia ei enää ole.

Suomen toiseksi suurin kaupunki Espoo on sen jälkeen kauppakeskusten ketju: Espoon keskus – Leppävaara – Tapiola – Olari – Matinkylä – Kivenlahti.

Tuhon raide Tapiolaan

Puutarhakaupunki Tapiolan tuhoaminen ja rakentaminen suureksi kauppakeskukseksi perustuu pääosin metron. Se vaatii matkustajia, että metroliikenne ei olisi kovin raskaasti tappiollinen. Metron varteen on saatava asukaita, joiden toivotaan käyttävän metroa.

Maan hinta nousee. Sen mukana asuntojen hinnat ja vuokrat nousevat. Asuminen kallistuu. Ruuhkat kauppakeskuksissa lisääntyvät

Keinottelijoille ja sijoittajille metro on sen sijaan kultainen raide.

Espoon korkeat virkamiehet markkinoivat metroa vuosituhanen alussa, että metro Ruoholahdesta Matinkylään maksaa noin 430 miljoonaa euroa, josta Espoon osuus on vain 300 miljoonaa euroa. Valtuustolle annettiin väärä tieto, joiden pohjalta valtuutetut tekivät myönteisen metropäätöksen.

Espoon valtuusto päätti syyskuussa 2006 metron rakentamisesta äänin 45–19.

Nyt metron hinta-arvio liikkuu

miljardin euron tuntumassa, vaikka laitureita on lyhennetty ja asemien sisäänkäyntejä karsittu. Mikä on metron lopullinen hinta, se paljastuu paljon myöhemmin.

Kikkailua kaavoituksella

Espoon virkamiehet ja kaupunkisuunnittelulautakunta ovat kikkailleet kaavoituksella.

Asukkaat odottivat, että Espoon ympäri maailmaa tunnettu kaupunginosa Tapiola uudistetaan yhtenä kokonaisuutena.

Suunnittelun lähtökohtana olisi pitänyt olla, että Tapiolan keskuksen muutokset eivät ole ristiriidassa Tapiolan perinteen, ominaisuusluonteen ja erityispiirteiden kanssa.

Toisin kävi. Tapiola pilkottiin pieniin palasiin ja niille laaditaan erilliset kaavat.

Tapiolan keskuksen ydinosaan kaavoitettiin ensin 18-kerroksisia taloja. Kun niistä muistutettiin, uudessa kaavaehdotuksessa kerroslehti pudotettiin 12-kerrokseen. Nyt voidaan sanoa, että asukkaita on kuultu.

Keskustorni on ollut Tapiolan dominantti. Myllerryksen jälkeen se ei enää ole. Neljä tornitaloa koostaa 55-metriseksi, yhtä korkeiksi kuin Keskustorni.

Tapiolan viimeinen Asuntosäätiön hallitsema kerrostalotontti rakennettiin kaksikymmentä vuotta sitten. Keskuksen osakaavan mukaan rakennusoikeutta tulee kuitenkin lisää 80 000 kerrosneliometriä. Toiset osakaavat tuovat vielä lisää.

Virkamiehet ja kaupunkisuunnittelulautakunta pohjustivat ja

Tapiolan perustajan Heikki von Hertzenin näkemys Tapiolan keskustasta. Kuva on von Hertzenin kirjasta "Raportti kaupungin rakentamisesta".

Arkkitehtitoimisto HKP Oy:n havainnekuva kertoo, millaiselta Tapiolan keskusta näyttää, kun Merituulentien päälle rakennetaan 12-kerroksisia taloja.

Tapiolan Stockmannin tavaratalo vuodelta 1981 puretaan. Rakennuksen on suunnitellut arkkitehti Bertel Gripenberg.

valtuusto vahvisti, että Tapiolan suurimpien kiinteistönomistajien ja kiinteistösijoittajien kaupalliset

intressit toteutuvat. Asukkaista, joiden asuinympäristö tuhoataan, ei ole väliä.

Metron rahoittaminen vaikuttaa pääasiassa kunnallisveroon, jota maksavat vain palkansaajat, pienyrittäjät ja eläkeläiset. Pääomatuloista ei peritä kunnallisveroa.

Kaupunkikuva muuttuu täysin

Tapiolan kaupunkikuva muuttuu täydellisesti, kun keskuksen keskeiset rakennukset puretaan ja tilalle rakennetaan suuri kauppakeskus ja 12-kerroksisia torneja. Avoin maisematila täytetään rakennusmassalla.

Tapiola sisältyy Museoviraston inventointiin valtakunnallisesti merkittävistä rakennetuista kulttuuriympäristöistä. Valtioneuvosto on vahvistanut noudatettavaksi RKY-inventoinnin.

Museovirasto sanoo Espoon kaupungille joulukuussa 2011 antamassaan lausunnossa:

– Tapiola on sotien jälkeisen kaupunkirakentamisen merkkiteos, aikansa yhdyskuntasuunnittelun merkittävin kokonaisuus Suomessa. Sen merkitys on kansallinen ja kansainvälinen.

– Asemakaavaehdotuksen mu-

kainen asuinrakentaminen Merituulentien ylle hävittäisi Tapiolan keskeisen säilyneen ominaispiirteiden ja on tältä osin valtakunnallisten alueidenkäytön tavoitteiden, maakuntakaavan ja yleiskaavan vastainen (MRL 54 §).

Uudenmaan ELY-keskus ja Espoon kaupunginmuseo olivat lausunnoissaan Museoviraston linjalta.

Asukas- ja kotiseutuyhdistykset Tapiolan Alueneuvottelukunta ry, Tapiolan Kilta ry ja Pro Tapiola ry tukivat muistutuksissaan Museoviraston näkemystä.

Helsingin hallinto-oikeus arvioi seuraavaksi, onko Valtioneuvoston päätös vain ilmoitusasia Espoon kaupungille ja onko Museoviraston lausunnolla ja muistutuksissa tehneiden asukasyhdistysten kannatoilla merkitystä Tapiolan keskuksen kaavoitukseen.

Manu Paajanen

Kolmossivun vakiokirjoittaja asuu Espoossa ja kutsuu itseään vapaa-herraksi ja Eläke-Varman stipendiaattiksi. Hän oli Iltalehden toimittajana perustamisesta lähtien.

xxx

Verkkolinkki päätökseen: <http://espoo04.hosting.documenta.fi/koukous/2013267558-10.HTM>

Uusi asuntopolitiikkaan vauhtia Valtion asuntopolitiikkaan vauhtia

Aion ottaa lähiöiden kehittämisen ja eriarvoistumisen torjunnan yhdeksi ministerikauteni painopisteeksi. Ympäristöministeriössä käynnistyi alkuvuodesta kehittämisohjelma vuosille 2013–2015, jonka hankkeilla vähennetään asuinalueiden eriytymistä ja syrjäytymisen riskiä sekä vahvistetaan osallisuutta ja asuinalueiden sosiaalista eheyttä, "lähiöministeriksi" kutsuttu Pia Viitanen kertoo lehdelle.

Pia Viitanen

Asuntopolitiikan kärjistyminen kulminoituu nimenomaan kohtuuhintaisten asuntojen puutteeseen kasvukeskusalueilla ja erityisesti Helsingin seudulla. Pienimmillä paikkakunnilla on taas asuntoja tyhjillään, mikä tulee yhteiskunnalle kalliiksi.

Mitkä toimet kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen rakentamisen lisäämiseksi nostat kehysriihessä 21.3.2013 tärkeimmiksi ja miksi?

– Pidän tärkeimpänä korkotukilainojen omavastuukorkojen alentamista, käynnistysavustusten käyt-

töönottoa sekä päätöstä, jolla Kruunuasunnott ryhtyvät rakentamaan ja omistamaan vuokra-asuntoja.

– Valtion tuella rakennettavien vuokra-asuntojen tukijärjestelmän tulee olla kilpailukykyinen vapaaehtoiseen tuotantoon. Tämän vuoksi oli välttämätöntä alentaa omavastuukorkoja yleisen matalan korkotason vuoksi. Käynnistysavustuksella voidaan myös painaa vuokratasoa alemmaksi.

– Alentamalla määräaikaisesti sekä uudistuotantoon että peruskorjauksiin tarkoitettuja omavastuukorkoja ja käynnistysavustuksella voidaan päästä Helsingin seudulla

alentaa uusien, valtion tuella rakennettavien vuokra-asuntojen vuokratasoa.

Kuinka paljon luotat valtion omistaman Kruunuasunnott -yhtiön uuteen rooliin valtion tukemien vuokra-asuntojen rakentamisessa. Millä aikavälillä tuloksia saadaan?

– Hallitus sopi, että Kruunuasuntojen yleishyödyllinen tytäryhtiö A-Kruunu Oy ryhtyy omistamaan ja rakennuttamaan vuokra-asuntoja Helsingin seudulla. Seudulla on ollut pula yleishyödyllisistä toimijoista, jotka rakennuttaisivat valtion tukemia vuokra-asuntoja. Koska yleishyödyllisiä toimijoita ei ole ollut riittävästi, on sen vuoksi tärkeää, että valtio puuttuu itsekin tilanteeseen. Yhtiötä pääomitetaan 30 miljoonalla eurolla. Se mahdollistaa ensimmäisten 1 500 asunnon rakentamisen Helsingin seudulle.

– On tärkeää, että A-Kruunu pääsee rakennuttamistoiminnassaan mahdollisimman nopeasti liikkeelle. Hallituksen lähtökohta on, että yhtiö aloittaisi vuodessa noin 800 asunnon rakentamisen vuosina 2014–2015. Ensimmäiset rakennushankkeet saadaan toivottavasti liikkeelle jo loppusyksyn 2013 aikana.

Tarvitaanko metropolialueella aidosti yleishyödyllisiä toimijoita lisää? Alueella valtion tukema normaali vuokra-asuntotuotanto on pääosin vain kuntien omistamien yhtiöiden vastuulla.

– Kyllä, ehdottomasti. Valtion tukemien vuokra-asuntojen tuotanto ei voi olla vain kuntien yhtiöiden tehtävä. Historiallisestikin valtion tukemaa vuokra-asuntotuotantoa ovat tehneet muutkin kuin kuntien yhtiöt ja minusta näin tulee olla myös jatkossa.

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ARA:n tehtävä selvitettiin viime vuonna Olovi Syrjäsen toimesta suhteessa Aravan alkuperäiseen ydintehdävään. Miten näet sen aseman uusien ARA-vuokra-asuntojen, ASO-asuntojen ja erityisryhmien asuntojen rahoittamisessa?

– ARA on tärkeä valtion asuntopolitiikan toimijana. ARA:n toiminnan kehittämistä selvitettiin juuri sen vuoksi, jotta se voisi entistä paremmin tukea hallituksen asuntopolitiikkaa. ARA:ssa on reilut 50 henkilöä töissä, joten se on tärkeä voimavara. ARA:n tehtävänä on hoitaa toimeenpanevia tehtäviä mm. lainoitusten ja avustusten myöntämisessä valtion tukemassa asuntotuotannossa.

– Kehysriihessä sovittiin kehittää ARA-asuntojen vuokratuottoa, että turvataan asukkaiden asumismenojen kohtuullisuus. Lakiluonnoksessa on lukuisia toimia, joiden tavoitteena on varmistaa se, että

yhteiskunnan tuki kohdentuu nimenomaisesti asukkaalle. Vuokrien valvontaa tehostetaan lain myötä siirtämällä se kunnilta ARA:n tehtäväksi. Tätä varten hallitus osoitti lisäresursseja ARA:lle.

Kehysriihessä sovittiin, että korkotukilainoituksen omavastuukorkoa alennetaan määräaikaisesti yhteen prosenttiin. Lisäksi otetaan käyttöön käynnistysavustus Helsingin seudulla siten, että se vähentää kohteen oman pääoman tarvetta.

Miten ja kuinka nopeasti arvelet, että toimenpiteellä lisätään erityisesti pieni- ja keskisuurten toimijoiden mahdollisuuksia rakennuttaa valtion tukemia normaaleja vuokra-asuntoja. Alennetaan perusparannuksen korkotukilainoitukseen omavastuukorko määräaikaisesti 3,4 prosentista 2,35 prosenttiin. Kuinka nopeasti tällä saadaan tuloksia?

– Kyllä omavastuukorkojen alentamisella on tavoite saada paitsi liikkeelle merkittävästi lisää uusia valtion tuella rakennettavia vuokra-asuntoja, myös tukea peruskorjauksen tekemistä. Tiedän, että useat toimijat ovat olleet kiinnostuneita käynnistämään uusia asuntoprojekteja ja olemassa olevan rakennuskannan peruskorjauksia omavastuukorkojen alentamisen ansiosta.

– Uskon siis, että omavastuukorkojen alentamisen vaikutukset näkyvät jo syksyn aikana paitsi lisääntyvänä uusien valtion tukemien vuokra-asuntojen rakentamisena, myös olemassa olevan vuokra-asuntokannan lisääntyvänä korjaamisena.

– Erityisesti mahdollisuus käyttää käynnistysavustusta siten, että se vähentää oman pääoman tarvetta, helpottaa pieniä ja keskisuuria toimijoita ryhtyä rakentamaan valtion tukemia vuokra-asuntoja. Rahan saatavuus on hankalaa ja sen hinta on tällä hetkellä kallis monille pienille ja keskisuurille toimijoille, joten käynnistysavustuksen käyttöönotto helpottaa tätä ongelmaa merkittävästi.

Tukholman lähiöissä, Husby, Rinkeby ja Vällingby, syntyi toukokuulla suuria nuorisomelakoita, autojen polttamista. Tapahtumat liitettiin Ruotsin epäonnistuneeseen asuntopolitiikkaan, valtavien betonilähiöiden rakentamiseen nopealla tempolla vastaamaan 1970-luvun maassa- ja maahanmuuttoon.

Mitä mieltä olet tulkinnasta: asunto-, maahanmuutto - vain nuorisotyöttömyysongelma?

– Tämä on vaikea kysymys. Uskoakseni mikään näistä syistä yksistään ei johtanut mellakoihin. Varmasti yksi syy on myös eriarvoistuminen. Hyvä kaupunkisuunnittelu on kaiken perusta. Kaavoituksella asuinalueista voidaan ja niistä myös tulisi tehdä monipuolisia niin asukas-

kuin asuntorakenteeltaan. Lisäksi tulisi huolehtia maahanmuuttajien hyvästä kotoutumisesta. Myös työtä ja toimeliaisuuttakin tulisi ihmisille saada. Yhteenvetona siis, että mielestäni mellakat olivat varmasti usean tekijän summa.

Sinua kutsutaan "lähiöministeriksi". Onko Suomessa uhkaa vastavasta yhteiskunnallisesta turhautumisesta, kun suuriin kaupunkiin syntyy sosiaalista eriytymistä työn, toimeentulon ja etnisen taustan osalta? Miten se vältetään, asuntopolitiikalla ja/tai muulla politiikalla?

– Meidän tulee pohtia mitä opittavaa meillä olisi Ruotsin tapauksesta. Meillä on ainakin toistaiseksi onnistuttu yhdyskuntasuunnittelussa tältä osin paremmin kuin Ruotsissa.

– Aion ottaa lähiöiden kehittämisen ja eriarvoistumisen torjunnan yhdeksi ministerikauteni painopisteeksi. Ympäristöministeriössä on käynnistynyt alkuvuodesta asuinalueiden eriytymiskehitystä ehkäisevä kehittämisohjelma vuosille 2013–2015. Siihen on varattu tälle vuodelle neljä miljoonaa euroa. Ohjelman tavoitteena on uudistaa, eheyttää ja kehittää kasvukeskusten asuinalueita sekä levittää hyviä käytäntöjä. Ohjelman hankkeilla vähennetään asuinalueiden eriytymistä ja syrjäytymisen riskiä sekä vahvistetaan osallisuutta ja asuinalueiden sosiaalista eheyttä.

– Lisäksi on tarkoitus koota yhteen se, mitä on jo tehty lähiöiden kehittämiseksi. Mitä tuloksia ollaan vuosien mittaan saavutettu ja mitä lisää voimme tehdä. Tässä työssä kootaan myös alan tutkimusta sekä kansainvälisiä käytänteitä lähiöistä.

Miten asut itse tällä hetkellä ja millaisia asumiskokemuksia on kertynyt?

– Asun rivitalossa Tampereen Hervannassa. Lisäksi minulla on Helsingissä vuokra-asunto. Olen asunut kerrostalossa, rivitalossa ja omakotitalossa. Olen myös asunut vuokralla, asumisoikeusasunnossa ja omistusasunnossa. Opiskeluaikana asuin opiskelijasunnossa. Eri asuntotyypit ovat siis minulle tuttuja.

Risto Kolanen

Kuu Kiurusta kesään

Asuntopolitiikka vaihtui lennosta. Toukokuun puolivälissä Sdp teki ministerikierrätyksen, joka johti **Krista Kiurun** siirtoon opetusministeriksi ja puolueen johtotehtävissä pitkään olleen **Pia Viitanen** astumiseen remmiin. Kansansanontaa mukailien, "kuu Kiurusta kesään".

Kuukautta myöhemmin Viitanen antaa jo lausuntoja sillä pitkällä pohjalla, joka hänellä on kansanedustajauran alusta 1995–2003 asuntopolitiikan jäsenenä, valtion asuntopolitiikan neuvottelukunnan puheenjohtajana 2003–2007 ja Sdp:n asuntopolitiikan työryhmän puheenjohtajana.

Viitanen perii Kiurulta isot muutospuheet "kepeistä ja porkkanasta" sekä hallituksen kehysriihessä 21.3. tehdyt uudet päätökset asuntopolitiikkasatsauksista. Kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen tarve on säilynyt käytännössä isona. Puheid- ja tekojen pitäisi nyt kohdata paremmin.

Haastattelun pohjaksi selvitin yhtä osaa hallituksen linjauksesta, A-Kruunua. Kun ministeri Kiuru esitti syksyllä 2012 Rakennuslehdessä valtion Kruunuasunnot Oy:lle roolia rakentamaan vuokra-asuntoja, ehdotusta arvioitiin "opillisesti" vääräksi. Onhan näitä rakentajia, rakennuttajia ja yleishyödyllisiä toimijoita, jotka ovat tosin vetäytyneet sosiaalisesta asuntotuotannosta. Kovin helppoa uuden roolin luominen ei tunnu olevan uudessa asenneilmastossa?

Kruunuasunnott Oy on asuntojen ja asumisen kehitysyritys, joka perustettiin ratkaisemaan puolustus-

voimien vuokra-asuntojen ongelmia vuonna 1999. Kruunuasunnott Oy:n omistukseen siirtyi puolustusvoimilta noin 5 350 asuntoa. Yhtiöllä on myös muulla tavoin syntynyttä asuntokantaa. Tehtäväksi annettiin rakentaa puolustusvoimien entisestä asuntokannasta ja myös yrityksestä taloudellisesti ja toiminnallisesti terve kokonaisuus. Tehtävä on suurelta osin jo hoidettu. Toimenpiteinä on ollut noin 2 600 asunnon peruspääomituksen, valtion peruskorjaukset, toivottomien kohteiden purkaminen, asuntojen myynti ja myös 150 vuokra-asunnon uustuotanto, vuodesta 2001 johdossa ollut toimitusjohtaja **Reijo Savolainen** kertoo lehdelle.

Julkisuudessa on virhetietoja jo nimistä. Pääomitus tulee tytäryhtiölle A-Kruunu Oy:lle, jolla on yleishyödyllisen rakennuttajan status. Pääomitus ei siis tule emoyhtiölle, Kruunuasunnott Oy:lle. Miten hallinto ja tehtävät hoidetaan on vielä avoimena, lehden lähteet kertovat. Ympäristöministeriö ja valtioneuvoston kanslian omistajaoikeusosasto ei ole vielä siirtänyt sosiaalisen asuntotuotannon tehtäviä operatiiviseen vaiheeseen. Valitettavasti, koska haastattelussa luvattuja rakentamisaikatauluja uhkaa silloin viivästyminen.

Risto Kolanen

Kirjoittaja on selostanut Asukasliiton seminaareja UP-utispalvelulle, Demokraatille ja Stadin Ruusulle syksystä 2002 lähtien sekä vastannut lehdistöle kysymyksiä numerosta 3-4/2011 alkaen.

Katja Karjalainen

Yleinen asumistuki – yleisempi kuin tiedämmekään

Mistähän löydetäisiin se viisasten kivi, jolla voisimme taikoa yhä suuremmaksi paisuvan kaupunkiväestömme asumismenot, vaikkapa puoleen? Lehti tutki asiaa. Isoimmissa kaupungeissa ongelma muodostuu siitä, että maksettava vuokra ylittää selkeästi valtioneuvoston vahvistaman neliökohtaisen enimmäisvuokran. Asumistuessa liikutaan kerros- ja rivitalojen maailmassa.

Kansaneläkelaitoksen, tutummin Kelan yksi suurista ns. etuusryhmistä on asumistuet. Asumistukien ryhmän suurin summa maksetaan yleisenä asumistukena. Tässä kirjoituksessa puhutaan asumistuesta tarkoittaen yleistä asumistukea.

Tukea saavien talouksien määrä oli – tätä kirjoitettaessa – huhtikuussa n. 188 000 ja silloin arvioitiin, että toukokuun lopun tilastoissa on 190 000 talouden raja saavutettu.

Rahaa yleisiin asumistukiin käytetään kuukausittain nyt hieman alle 60 miljoonaa euroa. Summa on suuri, mutta niin on myös asumiskustannusten suhteellinen osuus tuloista yhä useamman suomalaisen kohdalla.

Mitä tuki on?

Yritetään tehdä oikein kansanomainen määritelmä käsitteelle asumistuki.

– Asumistuki on yhteiskunnan maksama tuki tilanteessa, jolloin asumisen kustannusten osuus nousee kohtuuttoman suureksi suhteessa ruokakunnan käytettävissä oleviin tuloihin.

Asumistuki ei ole harkinnanvarainen tukimuoto. Tuen määrättyminen ja sen enimmäisarajat ovat tarkoin laskettuja ja perusteet tarkistetaan vuosittain. Yritetään hahmottaa mistä on kysymys.

Rajaehtoja on siksi monta, että tästä artikkelista tulisi laskennan pikku käsikirja, jos esitän laskentaesimerkkejä kaikista asiaan vaikuttavista tekijöistä.

Katsotaan kuitenkin yhden lukusarjan kautta tätä asiaa reaali-maailmassa, kuten muotisanonta kuuluu.

Sinkkuesimerkki tänään

On Helsingissä asuva sinkku jonka bruttopalkka on 1 600 € ja vuokra 737,30 €. Hän asuisi mielellään halvemmalla, mutta se ei onnistu, kun kaikki edullisemmat asunnot ovat

jo menneet. Yleinen asumistuki maksetaan yhden hengen taloudelle enintään 37 m² mukaan ja tällä tulolla saa 12,50 €/m²/kk tukea.

Siis 37 x 12,50 = 462,50 € on summa jonka Kela hyväksyy asumismenoina kuukaudessa.

Tuen saajalle jää omavastuuksi, eli itsensä maksettavaksi 364,00 € kuukaudessa.

Laskentaperusteet asumistukien mukaan

Asumistuen laskentaperusteet ovat sinällään aivan järkeitä. On sarja taulukoita, joiden avulla saadaan laskettua asumismenot.

Vuokra-asunnoissa asia on aika yksinkertainen. Hyväksyttävissä asumismenot ovat vuokra, ja jos maksetaan erikseen vesi- ja/tai lämmityskuluja, lisätään ne tietyn suuruusina vuokran päälle. Isoimmissa kaupungeissa ongelma muodostuu ennen kaikkea siitä, että maksettava vuokra ylittää selkeästi valtioneuvoston vahvistaman neliökohtaisen enimmäisvuokran.

Tässä siis liikutaan kerros- ja rivitalojen maailmassa. Toinen ryhmä on sitten omakotitalot, jossa määritellään valmiiksi lasketuina taulukoin kiinteistön hoitomenot. Omistusasunnoissa tyypistä riippumatta huomioidaan osa asuntolainojen koroista.

Ilmoitus Kelalle

Vuokra-asuntojen kohdalla tuki tarkistetaan kerran vuodessa mahdollisen vuokran korotuksen mukaisesti ja keskellä maksuvuotta, jos tulee vuokrankorotus joka ylittää 50 € kuukaudessa.

Tuen saajan on ilmoitettava Kelalle, jos elämän olosuhteet muuttuvat. Yleisin ilmoitettava muutos on se, että tuen saaja on päässyt töihin ja kakkospaikkaa taitaa pitää muutokset perhesuhteissa.

Hyvä uudistus on se, että pitkäaikaisen työttömän saadessa vakituisen työn, lykätään tuen tarkistus kuusi kuukautta ja muutetaan vas-

taamaan lisääntyneitä tuloja vasta tämän jälkeen. Järjestelmän pieni mutta tähdellinen kädenojennus pitkään työttömänä olleelle.

Asumistuki antaa tiettyä liikkumavaraa kun vuokranmaksun jälkeen jää edes jotakin rahaa elämiseen. Rajat vaan ovat siksi ahtaat, että hyvin moni ruokakunta joutuu turvautumaan myös ns. viimeisjaiseen tukeen, eli sosiaalitoimen maksamaan toimeentulotukeen. Toimentulotuki on harkinnanvarainen ja tämä tukimuoto on alun perin ollut tarkoitettu lyhytaikaiseksi tueksi äkillisissä kriiseissä. Nyt myös tästä tuesta on tullut monen ruokakunnan jatkuva tuttava.

Kolmen lapsen yksinhuoltaja

Pysytään edelleen pääkaupunkikunnissa. Nyt tarkastelemme kolmen lapsen yksinhuoltajaäitiä. Hän ja lapset asuvat reippaasti alle pinta-alasuositusten, mutta ovat ihan tyytyväisiä asuntoonsa – vuokraa lukuun ottamatta. Vuokra heidän 84 m² asunnosta on nimittäin 1.239 € kuukaudessa + saunamaksu.

Perheen äiti käy säännöllisessä työssä ja ansaitsee vähän viikkotunneista riippuen keskimäärin 2.200 € brutto kuukaudessa.

Kelan maksumahdollisuus loppu kohtaan 773 €:oon. Kun äiti on siirtänyt nettopalkastaan omavastuusuuden 466 €, voi tämän perheen kulutusjuhla alkaa.

Kela tekee sen, mihin heille kulloisessakin budjetissa annetaan mahdollisuus.

Mistähän löydetäisiin se viisasten kivi, jolla voisimme taikoa yhä suuremmaksi paisuvan kaupunkiväestömme asumismenot, vaikkapa puoleen?

Hans Duncker

Kirjoittaja on Asukasliiton puheenjohtaja, aktiivinen eläkeläinen, joka työskentelee edelleen rakentamisen parissa ja on pitkään seurannut asumistuen kehitystä.

ASUNTOKOLUMNI

Asuntovaje Helsingin ongelmana

Helsinki on yksi Euroopan vähimmän rakennetuista pääkaupungeista. Asukkaita on noin 2 800 per neliökilometri, kun Tukholmassa luku on 4 600 ja Kööpenhaminassa 7 300. Onkin irvokasta, että harvaan asutun maan harvaan asutussa pääkaupungissa jyllää asuntopula, joka on Euroopan vakavimpia.

Keskivuokra lähenee kahtakymmentä euroa neliömetriltä. Eri selvitysten mukaan pääkaupunkiseudun kumuloitunut asuntovaje on muutamien kymmenien tuhansien ja kahdensadan tuhannen asunnon välillä. Tilanne on käynyt sietämättömäksi suurelle osalle kaupungin väestöstä. Työnantajatkin ovat tässä asiassa poikkeuksellisesti samalla linjalla työntekijäpuolen kanssa. Suomen Yrittäjät on julkisesti valittanut pääkaupunkiseudun asumisen kalleutta. Työntekijöille ei löydy kohtuuhintaisia asuntoja.

Suomen ammattiliittojen keskusjärjestö SAK on selvityksessään vuonna 2012 ehdottanut pienimuotoisen valtion hallinnoiman vuokra-asuntomäärän ylläpitämistä suurimmissa kasvukeskuksissa työn perässä muuttavia varten. Nyt vuokra-asuntojen puute saa aikaan ns. ”locking out” -ilmiön, jossa pääkaupunkiseudulle on hankalaa muuttaa töihin. Vastaavasti rakennemuutosalueiden taloille ei löydy ostajia, jolloin niiden omistajat jäävät ”locking in” -ilmiön vankeiksi syrjäseuduille, mistä ei löydy työtä. Seurauksena on työmarkkinoiden vakava kohtaanto-ongelma.

Kaupungin oma rakennusyhtiö, Asuntotuotantotoimisto eli ATT, voi parhaansa mukaan yrittää korjata asuntovajetta. Jokainen toimija, oli sitten yksityinen tai julkinen, törmää silti tonttipulan todellisuuteen. Asuntotuotantotoimistolle asetettu rakennustavoite on 1 500 alulle pantua asuntoa vuosittain. Viime vuosina ATT:lle osoitettuja tontteja on kuitenkin riittänyt keskimäärin vain noin 800 asunnolle. Yhtiötä on sitten moitittu liian vähäisestä rakennuttamisesta.

Joku saattaa keksiä ratkaisun, jossa työnantajat ja ammattiliitot rupeavat yhdessä rakentamaan kohtuuhintaisia asuntoja työväelle. Tämän jälkeen kyseisen ”yleishyödyllisen” tahon omistajat voivatkin havaita oivalliset rahantekomahdollisuudet ja haalia asuntojen hallinnoinnilla satojen miljoonien eurojen voitot. On merkittävää, ettei yleishyödyllisen rakennuttajan statuksia hallinnoiva ARA ole pahemmin ärähtänyt asiasta.

Pääkaupunkiseudun hintatasosta syytetään usein kilpailun puutetta rakennusalalla. Tämä on osa totuudesta, mutta myös osittain väärän puun haukkumista. Jos kaavoitettuja tontteja on tarjolla riittämätön määrä, ei asuntoja synny

tarpeeksi riippumatta siitä, onko kilpailevia rakennuttajia neljä vai neljäsatä. Toki kilpailu voi alentaa jonkin verran hintatasoa, mutta asuntojen vähyyttä se ei ratkaise.

Ongelma ei poistu myöskään nostamalla toimeentulotuen korvaamien asumismenojen määrää tai korottamalla alimpia palkkoja. Kun ongelmana on asuntotarjonnan vähyys, ylimääräinen raha johtaisi asuntojen ja vuokrien hinnannousuun. Kysynnän ja tarjonnan laki on asuntojenkin suhteen armoton.

Tämä jouduttiin huomaamaan asuntolainojen korkojen verovähennysoikeuteen liittyvässä kummallisessa tapahtumasarjassa. Ihmisille annettiin käytännössä lisää varaa maksaa asunnoista, minkä seurauksena he myös joutuivat maksamaan enemmän. Vähennysoikeus siirtyi hintoihin, hyötyjänä ovat asunnon myyjät eivätkä suinkaan ostajat.

Katse siirtyykin vääjäämättä kaavoittajaan. Asuntotuotannon pullonkaulana toimii ensisijaisesti tarjolla olevien tonttien vähyys. Kuten aluksi mainitsin, Helsinki on Euroopan vähimmän rakennettuja pääkaupunkeja. Kaavoitusvara on, eivätkä virkistysalueet tyystin katoa, vaikka rakentamista lisättäisiinkin.

Toivon kaupunkisuunnitteluvirastolle ja -lautakunnalle rohkeutta tärkeisiin tehtäviinsä. Minkä tahansa alueen kaavoittamisen seurauksena on aina kasa adresseja, valituksia ja nimettömiä nettiherjoja, mutta niiden edessä ei pidä nöyrytyä. Asuntoja on saatava, piste.

Antti Koskela

Kirjoittaja on kansantaloustieteen maisteri ja Helsingin kaupungin asuntotuotantotoimikunnan jäsen. Hän oli vuonna 2012 SAK:ssa projektiekonomistina tekemässä tekstissä mainittua selvitystä, johon liittyvä tiedote löytyy verkosta. <http://www.sak.fi/ajankohtaista/uutiset/asumisen-kalleus-ruokkii-rakennetyottomyytta-2012-11-29>

IKÄIHMISTEN ASUMINEN

Kansanedustaja Juha Väätäinen: On luotava yhteinen kansallinen asuntoreformi

Tarvitaan laajat tahot pyöreän pöydän ääreen rakentamaan yhteinen kansallinen asuntoreformi, jolla saataisiin yhtä mittavia tuloksia kuin aikoinaan vuosien 1944–1959 maareformilla

Kansanedustaja, Asukasliiton asuntopoliittinen erityisasiantuntija **Juha Väätäinen** (ps) piti pääalustuksen Asukasliiton Ikäihmisten seminaarissa 20.4.2013 Tehtaanpuiston koulun auditoriossa Vuosaarassa.

Siirtoväen asuttaminen ja rintamamiestalon

Suomalaisen elämänmuodon peruspilareina on hänen mukaansa pidetty sitä, että kaikilla kansalaisilla on koti, työtä, eläke, kohtuullinen toimeentulo ja perusterveydenhuolto. Nämä perusoikeudet on kirjoitettu myös Suomen perustuslakiin. – Asumisen oikeus on ollut niin tärkeä, että maassamme tehtiin Jatkosodan jälkeen lailla suuri maareformi.

Suomi asutti 400 000 Karjalan siirtolaista ja sodasta palaavaa sotilasta vuoden 1944 jälkeen maan pakkolunastuksin, suurin rahoitusratkaisuin ja laajojen kansalaispiirien fyysisin, taloudellisin ja aatteellisin ponnistuksin.

– Näin saatiin kodit sodan huonosti kohtelemille suurille ihmismassoille. Lopullisesti Suomi osoitti uljuutensa, peruuttamalla näiden pientilojen rakennuslainojen perinnän.

Kansallinen sotakorvaus tuli sodassa kotinsa menettäneille täten maksetuksi, Väätäinen pohjusti asiaa.

Vuokrajonot leviävät

Viime vuosikymmeninä, eikä vähiten viime vuosina Suomessa on ajautettu asuntopolitiikassa liki kaaottiseen tilanteeseen. Tämän pahimmat muodot näkyvät pääkaupunkiseudulla.

Helsingissä kaupungin vuokra-asuntoja jonottaa tänäkin päivänä 25 000 ihmistä ja samanaikaisesti vuokrat ovat kohonneet käsittämättömiin mittoihin! Nyt ilmiö on

levinnyt jo muihin suuriin kasvukeskuksiin, Tampereelle, Ouluun, Jyväskylään ja mikä pahinta suunta on kasvava.

Hirveintä tässä kehityksessä on kaksi seikkaa.

Yksi!

Yhteiskunta, valtio ja kunnat, eivät ole poliittisen päättäjän kautta halunneet tai kyenneet hoitaa perustuslain edellyttämää asumisen perusoikeutta; riittävää kohtuuhintaista asuntotuotantoa.

Asuntojen kysyntä on huikaste suurempi kuin tarjonta vaikka huomioisimme kaikki asumisen muodot. Päättäjät eivät ole kuunnelleet asunnontarvitsijoita! Asuntorakentaminen on täysin alimitoitettua ja kartellisoitunutta.

Kaksi!

Kunnat ovat tehneet kansalaisten perusoikeudesta BISNEKSEN.

Köyhää ja keskituloista halutaan kyykyttää! Siis pienituloista perhettä, pätkätyöläistä ja erityisesti eläkeläistä ja vanhusta.

Päättäjältä on kadonnut sympatia ja empatia, tilalle on tullut tylyys, Väätäinen arvioi.

Oma koira puree omistajaa

Viimeisen kahden vuoden toimet valtion osalta ovat epäonnistuneet aika täydellisesti. Esimerkkinä on kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen rakentaminen; niitä piti syntyä vuosittain valtion tukemana tuhansia.

Tulos jäi Helsingin seudulla muutama sataan. Nekin ovat yleensä vuokriltaan lain hengen vastaisia, eli ylihinnoiteltuja.

Valtion pitkään tukemat yleishyödylliset rakentajat, esim. SATO ja VVO eivät ole enää voineet kuin raa'assa kovanrahan rakentamisessa.

Mitä sanotte siihen, että ennen vastuullisen VVO:n tulos viime vuodelta 2012 oli 70 miljoonaa 335 miljoonan liikevaihdosta, tuotto-prosentti 21!

Tulos syntyi 97 %:sti vuokratuotoista, joita maksoivat eläkeläiset ja pienipalkkaiset työläiset! Kai tiedätte, kuka omistaa tämän VVO:n, Valtakunnallisen Vuokra-asunto Osuuskunnan?

– 36 prosenttia omistavat eläkeyhtiöt Ilmarinen ja Varma ja 60 prosenttia ammattiyhdistysliike! MITÄ! Tulos kynittää korkeina vuokrina pienituloisilta eläkeläisiltä ja duunareilta! Oma koira puree omistajansa, Väätäinen

ihmettelee.

Tämän kaiken edellä kerrotut tietävät kaikki poliittiset päättäjät, mutta ne, joilla on ollut valta muuttaa käytäntöjä, eivät ole tarttuneet toimiin asiantilan oikaisemiseksi vuosikymmeniä, hän jatkaa.

Kasvukeskuksissa kallista

Tähän on nyt vihdoinkin viimein odotettavissa muutos. Asiaan on puuttunut Ympäristövaliokunta ja Valtiovarainvaliokunnan asuntojaosto, joissa toimin, viime mainitussa puheenjohtajana.

Myös edellinen asuntoministeri **Krista Kiuru** on havahtunut, ehkä näiden toimielinten painostuksesta, asiantilan karuuteen. – Hänen lupauksensa ja toimenpiteensä edellisiltä vuosilta tuottivat karvaan pettymyksen. Kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja ei tullut ja kaiken muotoinen asuminen, varsinkin kasvukeskuksissa, on hinnaltaan aivan liian kallista.

Toimeentulosta useat pulittavat Helsingissä yli puolet pelkkiin asumiskuluihin. Osa joutuu tukienkin jälkeen hakemaan ruokansa leipäjonoista. – Minua tilanne kansanedustajana hävettää.

Valtion vuosien 2014–2017 kehyksissä on varattu pulman alkukoikaisuksi seuraaviksi kolmeksi vuodeksi 150 miljoonaa euroa. Se ei ole Väätäisen mukaan paljon kokonaistarve huomioiden, mutta osoittaa, että enää ei totuutta kierretä.

– Toki asuntoministerikin myöntää, että tarvittavat suuret ja perusteelliset ratkaisut koko asunto-

ongelman korjaamiseksi vaativat aivan toisen luokan päätöksiä. Ne jäävät seuraavien hallitusten tehtäväksi.

Ratkaisut jäävät puolitiehen

– Nyt esillä olevan kehyksen varoilla pannaan valtion omistama Kruunuasunnot 30 miljoonan pääomituksella tuottamaan 800 kohtuuhintaista vuokra-asuntoa pääkaupunkiseudulle. Todellisuudessa sekään ei taida tämän hallituskauden aikana tuottaa tuota määrää. Edes Helsingin kaupungin johto ei näe siinä voimaa kokonaisongelman ratkaisuksi, hän toteaa.

Kohtuuhintaisten asuntotuotannon tukemiseen suunnataan vuosittain seuraavina kolmena vuonna 40 miljoonaa per vuosi. Tämä tulee suunnatuksi niin vuokra-, asumisoikeus- kuin erityisasuntotuotantoon. Osansa siitä saavat myös ratkaisut ikäihmisten asumismuotoihin.

Juha Väätäinen on kysynyt, montako kohtuuhintaista vuokra-asuntoa, montako aso-asuntoa, montako erityisryhmien asuntoa ja montako korjausrakentamisen kohdetta valtion toimenpitein saadaan seuraavien vuosien aikana luvatuilla rahoilla.

VASTAUS oli: emme uskalla luvata, mutta toivotaan parasta.

Kansallinen asuntoreformilaajalta pohjalta

Lopuksi kansanedustaja Väätäinen kertoi puolelta salillista seminaa-

riväkeä, että hän on käynnistänyt laajan neuvottelukierroksen tulevien 8–12 vuoden asuntorakentamisen ratkaisuksi.

– Olen jo tavannut niin Rakennusliiton, Rakennusteollisuuden, Helsingin kaupungin ja muiden kuntien, eri rakennusyhtiöiden, vuokralais- ja asumisjärjestöjen ja poliittisten päättäjien edustajia saadakseni heiltä selvän esityksen siitä, miten he tulevaisuuden asuntohaasteen ratkaisevat.

– Lisäksi minulla on suora yhteys itse asunnon tarvitsijoihin ja asujiin!

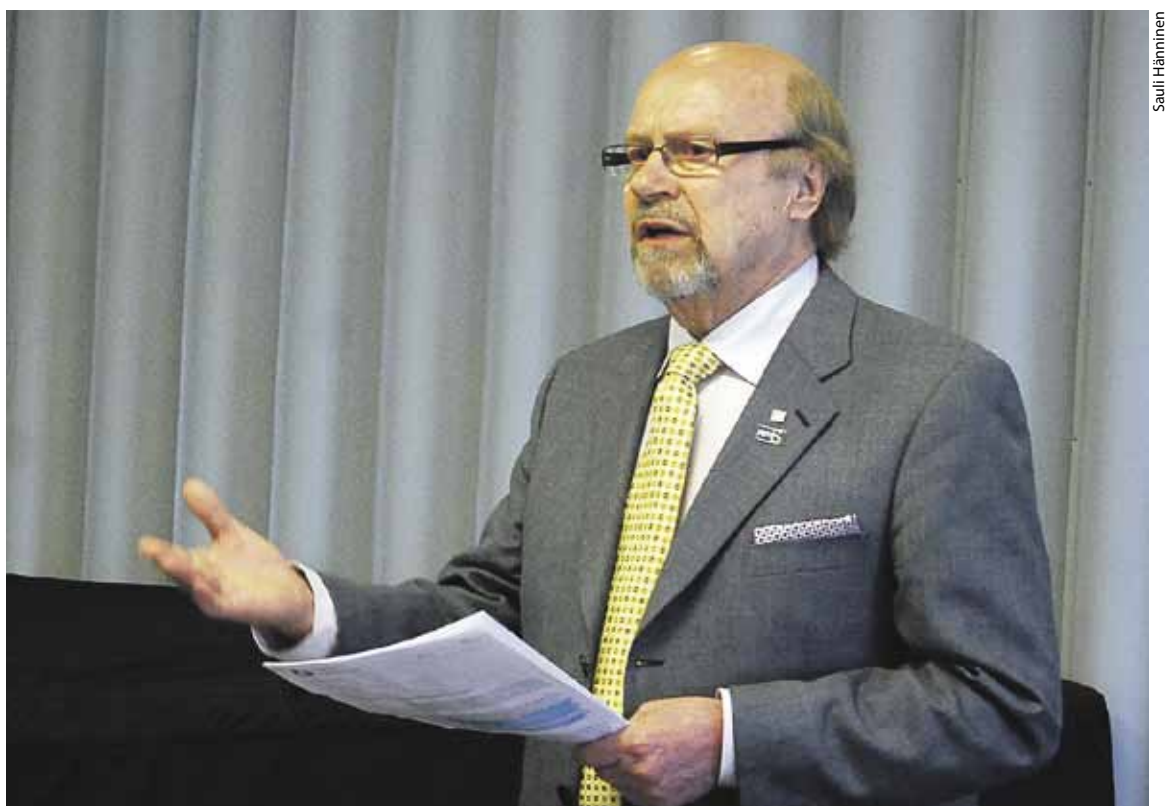
– Saatuaani nämä näkemykset kutsun osapuolet pyöreän pöydän ääreen rakentamaan yhteisen kansallisen asuntoreformin, jolla saataisiin yhtä mittavia tuloksia kuin aikoinaan 1944–1959 maareformilla.

Väätäinen kertoo, että työtä eduskunnassa velvoittaa isän perintö: hän oli lohkomassa tuossa sodan jälkeisessä maareformissa suurehkon osan Itä- ja Pohjois-Suomen pientiloista. Sellaiselta on muuten kotoisin myös Rakennusliiton puheenjohtaja **Matti Harjuniemikin**.

– Olemme Matin kanssa kasvaneet yhteistyön hengessä samassa pitäjässä, Haapavedellä. Nyt tiemme yhtyvät asuntoasioissa täällä Helsingissä.

– Uskon yhteistyön voimaan ja kansalliseen konsensukseen tulevien vuosien asumisongelmien ratkaisuisissa.

(A&Y)

Puheenjohtaja Maija Anttila: Ikääntyvien ihmisten palvelutarpeet kasvavat

Helsinki kasvaa sadalla tuhannella v. 2030 mennessä ja ylittää seitsemänsadan tuhannen asukkaan rajan. Kun ikäännytyn ihmisen tarvitsee apua, sitä pitää saada. Kotihoito, omaisten tuki, muistisairauksien hoito ja muut ikääntymisen myötä syntyvät palvelutarpeet on hoidettava.

Ikäihmisten määrä kasvaa nopeasti. Se tarkoittaa palvelutarpeiden kasvua.

Seminaarin toinen pääpuhujana **Maija Anttila** (sd) on viidennen kauden kaupunginvaltuutettu. Hänellä on luottamustehtäviä Helsingissä luottamustehtäviä vuodesta 1985- ja seudullisesti HUS:n valtuustosta ja tarkastuslautakunnasta. Hän oli kaupunkisuunnittelulautakunnan puheenjohtaja 2001–2008. Nyt Anttila puhui tuoreena yhdistetyn sosiaali- ja terveyslautakunnan puheenjohtajana.

Hän on ollut mukana Helsingin Alzheimer-yhdistyksen varapuheenjohtajana vuodesta 2003, Muistiliiton hallituksessa vuodesta 2009 ja Vanhustyön Keskusliiton hallituksessa vuodesta 2013.

Eriarvoisuuden kasvu taitettava

Helsingin isot tulevaisuuden kysymykset ovat Anttilan mielestä alueiden ja väestöryhmien välisen eriarvoisuuden kasvu, mitä ei ole kyetty tavoitteista huolimatta taittamaan, muuttoliike, ikääntyminen ja asumisen kalleus.

Helsingissä näkyy vähitellen kaikkien suurien kaupunkien ongelmat – köyhyys, syrjäytyneisyys,

pitkäaikainen työttömyys ja toimettomuus. Näiden asioiden torjuntaan ja hoitoon sosialidemokraatit haluavat panostaa tällä valtuustokaudella entistä voimakkaammin.

Tilastoissa on arvioitu, että Helsinki kasvaa sadalla tuhannella v. 2030 mennessä ja ylittää seitsemänsadan tuhannen asukkaan rajan. Tästä kasvusta lähes kaksi kolmasosaa tulee vieraskielisestä väestöstä. – Silloin joka viides helsinkiläinen puhuu muuta kieltä kuin suomea, ruotsia tai saamea. Se on iso muutos nykyhetken verrattuna ja vaatii useita eri toimia.

Hoitoon on päästävää

Ikäihmisten, etenkin yli 80- ja 85-vuotiaiden määrä kasvaa nopeasti. Se tarkoittaa silloin palvelutarpeiden kasvua ja edellyttää myös palvelujärjestelmän joustavuutta ja asenteiden muutosta. Ikäihmisten oikeuksia palveluihin on kirjattu 1.7.2013 voimaan astuvaan vanhushuolulakiin. Lautakunta tulee huolehtimaan, että lakia toteutetaan myös Helsingissä.

Ikäihmiset eivät ole ongelma, vaan rikkaus ja voimavara. Tätä

ajattelua on edistettävä.

– Mutta kun apua tarvitaan, sitä pitää saada. Kotihoito, omaisten tuki, muistisairauksien hoito ja muut ikääntymisen myötä syntyvät palvelutarpeet on hoidettava. Näissä asioissa tarvitaan myös seuraavien sukupolvien ymmärrystä ja tukea, siksi yhteistyö ja sillanrakennus sukupolvien kesken on tärkeää.

Paukut lääkärin vastaanottoon

Viime vuonna voimaan tullut terveydenhuoltolaki velvoittaa maldaltamaan erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuollon välistä raja-aitaa. Sekin tulee näkymään sosiaali- ja terveysasemien työssä.

– Ensi vuoden alussa voimaan tuleva entistä laajempi hoitoon hakeutumisen valinnan vapaus voi tarkoittaa myös jotakin lisää. Sitäkin on vielä vaikeata arvioida. Viime vuonna tehdyt uudistukset terveyspalveluissa – lääkäri/hoitajatyöpari, takaisinsoittajajärjestelmä, valinnan vapaus – jatkuvat ja niitä kehitetään edelleen kokemusten perusteella.

– Mielestäni eniten kehittämis-

paukkuja pitäisi laittaa lääkärin vastaanotto toiminnan kehittämiseen ja asemien palvelukulttuuriin. Kumpikaan näistä ei ole vielä sillä tasolla, mitä sen pitää olla maan pääkaupungissa.

Edellinen terveyslautakunta oli pohtinut Helsingin terveysasemaverkon tiivistämistä ja ns. pääterveysasemien sijoittumista.

– Vuoden alussa nousi kokouksen ryhmän vetäjän **Lasse Männistön** julkisuuteen tuoma ehdotus neljästä pääterveysasemasta ja niitä täydentävistä terveystoimista. Tämän ehdotuksen torjuin jyrkästi, Anttila linjaa.

Uusi sote-organisaatio alussa

Helsingin ja seudun asuntopulan poistaminen ja asumisen kalleuden taittaminen on tärkeää. Tämä työ on myös avain palveluhenkilöstön saatavuuteen.

Kun Helsingin kaupunginvaltuusto viime vuonna päätti viimeisenä kuntana maassamme yhdistää sosiaali- ja terveystoimen, se merkitsi kaupungin suurimman viraston syntyä. Virastossa on yli viisitoistatuhatta työntekijää ja budjettikin melkein puolet kaupungin käyttötaloudesta.

– Olemme siis paljon vartijoita. Odotukset virastoa ja sen päättäjiä kohtaan ovat suuret. Haluan tehdä parhaani, että kasvava, kansainvälistyvä ja ikääntyvä Helsinki saisi hyvät palvelut ja tarvitsemansa tuen asukkailleen. Se on meidän yhteiskuntavastuutamme, Anttila toteaa.

Uuden valtuuston tärkeänä tehtävänä on saattaa uudistuva sosiaali- ja terveysvirasto hyvään alkuun, jotta helsinkiläiset saavat hyvät palvelut. Siinä ikääntyvän kaupungin asiat ovat etusijalla.

Mikä sitten muuttuu?

Suurin tavoite on, että helsinkiläiset voisivat saada mahdollisimman paljon erilaisia sosiaali- ja terveystoimen palveluita samasta pisteestä, entistä joustavammin. Uudistuneessa virastossa on kol-

me isoa ydinosa- eli perhe- ja sosiaalipalvelut, terveys- ja päihde- palvelut ja sairaala, – kuntoutus- ja hoivapalvelut.

– Kaikkien osastojen palvelujen yhteen kokoamisessa pohdittiin sitä, miten ne voisivat parhaiten palvella asukkaita, jotta päästäisiin pois ihmisten juoksuttamisesta paikasta toiseen. Tällainen sosiaali- ja terveyspalvelujen sekoittaminen tarkoittaa uudenlaisia työryhmiä ja toivon mukaan myös uudenlaisia työtapoja auttaa ja kohdata ihmisiä.

Tärkeintä on, että se uudistus palveluiden yhteen kokoamisessa ja eri osastoihin sijoittamisessa, mikä tehtiin virastotasolla, toteutuu myös paikallisesti lähellä ihmisiä. Vasta silloin uudistus täyttää tehtävänsä. – Helsinkiläiset saavat entistä monipuolisempia sosiaali- ja terveystoimen palveluita mahdollisimman läheltä tai hyvien liikenneyhteyksien varrelta, puheenjohtaja lupaa Asukasliiton seminaariyleisölle.

Keskustelu koulun juhlasalissa liikkui hyvin paljon vanhusten asumisen ja palveluiden saatavuutta ja hintaa kunnan ja yksityisten välillä, hoidon saannin nopeuden ja riittävyys kysymyksissä, mutta laajeni myös kaupunkisuunnittelua ja kiinteistöhoitoa kohti. Hyviä tapausmerkkejä tuli salista paljon. Monella puhujalla oli aika huonoja kokemuksia omien vanhusten hoidosta ja asumispalveluista.

Risto Kolanen

ASUNTOUUTISIA SUOMESTA

ARA selvitti kuntien vuokramarkkinatilanteen

ARA:n tuoreimmassa asuntomarkkinakatsauksessa toukokuulta painopisteenä ovat kuntien vuokra-asuntomarkkinat koko maan ja tarkemmin maakuntien keskustaupunkien osalta. Eroja arvioidaan eri mittareita sisältävän ARA-indeksin avulla.

Selvityksen tulosten mukaan

kunnat voidaan jakaa asuntomarkkinoiden kireyden mukaan kolmeen pääluokkaan:

Kireiden markkinoiden alueella asuu 1,5 miljoonaa suomalaista (29 %) 21 kunnassa, joissa on 38 % Suomen ARA-kannasta. ARA-asunnon saaminen niissä on vaikeaa tai erittäin vaikeaa. Väes-

tönkasvu sekä kalliit vapaarahoitteiset vuokra- ja omistusasunnot lisäävät ARA-asuntojen kysyntää.

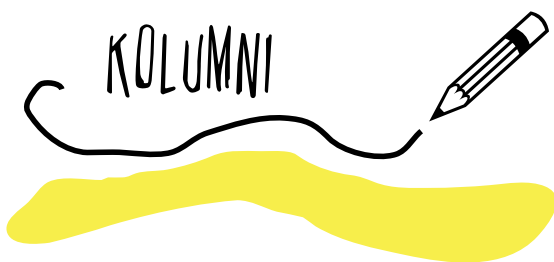
Hyvä tai normaali markkinatilanne oli 45 kunnassa, jotka edustavat 27 % väestöstä ja 30 % ARA-kannasta. Niissä vuokra-asuntojen kysyntä ja tarjonta kohtaavat, eikä pitkiä asuntojonoja,

asuntojen vajaakäyttöä tai tyhjien asuntojen ongelmaa pääse muodostumaan vuokratasolla.

Ylitarjonnasta kärsii kaksi kolmasosaa kunnista. Niissä asuu 41 % väestöstä, mutta niiden alueella on vain 30 % ARA-kannasta. Yhteistä ARA-asuntojen ylitarjonnasta kärsiville kunnille on väes-

tön väheneminen.

Tarkempaa tietoa kuntien vuokra-asuntomarkkinoista löytyy Asuntomarkkinakatsauksesta 2/2013. (www.ara.fi)

Yleishyödyllistä ja kohtuuhintaista

Hallituksen kehysriihen tuotoksista yhtenä positiivisena yksityiskohdanna on mainittu valtion panostus kohtuuhintaiseen asuntotuotantoon. Valtion satsaus lähinnä pääkaupunkiseudun asuntotuotantoon vuosina 2013–2015 tulisi olemaan noin 150 miljoonaa euroa.

Kehysriihen päätöksen mukaan valtio aloittaa oman asuntotuotannon. Hallitus asetti starttirahaksi Kruunuasunnot Oy:lle 30 miljoonan euron osakepääoman. Mikään asuntomarkkinoiden toimijataho ei tosin tunnu uskovan asuntoja tuollakaan tempulla syntyvän. Ilman huomattavan suuria ja vapaita lainanottovaltuuksia tuolla summalla ei tietenkään ole mitään merkitystä asuntomarkkinoilla.

Tuon rahasumman laittamiseksi jonkinlaisiin mittasuhteisiin voi tähän ottaa suurimpien vuokra-asuntotuottajien viime vuoden tilinpäätösten niin sanotuista tunnusluvuista muutaman yksityiskohdan. VVO:n tuetun asuntotuotannon (Arava) liiketoiminnan liikevaihto vuonna 2012 oli 175,3 miljoonaa euroa. Tulos, eli omistajille kertynyt varallisuuden lisäys oli 18,4 miljoonaa euroa.

VVO:n omistavat suurelta osin ammattiliitot ja vähemmistöosakkaita ovat eläkeyhtiöt.

SATO:n liiketoiminnasta 36,9 miljoonaa euroa syntyi tuetusta asuntotuotannosta (VATRO).

Tulos - eli siis omistajien varallisuuden lisäys - oli 4,3 miljoonaa euroa. SATO:n omistavat eläkeyhtiöt.

Yhteensä nämä kaksi yhtiötä tuottivat puhdasta voittoa tuetulla asuntobisneksellä yli 20 miljoonaa euroa. Tuetun asuntotuotannon markkinoilla on toki muitakin ”yleishyödyllisiä” toimijoita kuin nuo edellä mainitut. Valtio (ARA) siis rahoittaa yleishyödyllistä asuntotuotantoa niin, että kaikkien alan toimijoiden sijoitustoiminta varmasti olisi tuottoisaa.

xxx

Ongelmallinen on myös käsite ”kohtuuhintaisuus”. Siitä on olemassa erilaisia tulkintoja. Lain mukaisen tasauksen myötä maamme koko alueella sijaitsevien tuettujen asuntojen vuokrien taso olisi nykyään keskimäärin noin kymppin neliö. Yhtäläillä tulkinnan voi tehdä niin että paikkakunnan/alueen keskitaso on se kohtuullisuuden mittari. Sitten on vielä käsite alueen vastaavien tasoisten asuntojen keskihinta. Käytännössä neliöhintojen huiput voivat olla 15 eurosta ylöspäin. Parhaan tilin nämä veroeuroilla sijoitustoimintaa harjoittavat tekevät tietenkin pääkaupunkiseudulla.

Ennen meillä tunnettiin palkoissa ns. syrjäseutulisiä. Sillä houkuteltiin asukkaita/työntekijöitä maamme haja-asutusalueille. Pitäisikö nyt kehittää jonkinlainen rintamaa-/kasvukeskusalueiden lisä? Nykyisten suurten tuloerojen aikana kun ei matalapalkkainen pätikätyöläinen näitä ”kohtuuhintojakaan” asumisesta pysty maksamaan.

Yhdeksi tuetun asuntotuotannon esteeksi on viime aikoina mainittu korkotukilainojen ja sen myötä rajoitusten – siis periaatteessa vuokrasääntelyn – kesto aika, 40 vuotta. Nyt hallitus tarjoaa ”vuokra-asuntotuotannon vaihtoehtojen monipuolistamiseksi” 20 vuoden rajoitukseen perustuvaa mallia. Tämähän on pitkään ollut Rakennusteollisuuden ehtona ”matalatuottoiseen” asuntotuotantoon ryhtymiselle.

Vaihtoehtoja on siis tarjolla vuokra-asuntotuottajille. Sellaista vaihtoehtoa ei nyt edelleenkään näyttäisi olevan näköpiirissä, että asunnon tarvitsijalle olisi tarjolla niitä oikeasti kohtuuhintaisia asuntoja.

Unto Nikula

Vantaa, Asola. Kirjoittaja on Asukasliiton hallituksen jäsen

Neuvontapuhelimesta kysyttyä

Neuvontapuhelimesta on soinnut vakan vilkkaasti pitkin talvea ja kevättä, eikä tahti tunnu laantuvan näin kesälläkään.

Vastuujakokysymykset ovat edelleen suosituin aihe ja soittajat asuvat leijonaosaltaan omistus-asunnoissa.

Taitaa olla niin, että hyvä vuokralainen on vuokranantajalle siksi tuottava asiakas, että pikkuasioista ei kannata kinastella vaan asiat hoidetaan. Vuokrapuolella on toki jonkin verran selvitettävää kun vuokranantaja ei ehdi tai viitsi ottaa asioista selvää ja sitten hän tulkitsee huonevuokralakia niin kuin se hänestä hyvältä tuntuu.

Katsotaanpa sitten yhtä viime aikojen erikoisempaa tapausta.

lökkäälle pariskunnalle aiheutti, sinällään aika pieni ja viaton, asia melkoista mielipahaa tuolla Länsi-Suomessa. Heidän asunto oy:ssä oli kunnostettu parvekkeet, lähinnä seinien kolojen täyttämistä ja ylimaalausta. Kun työ tehtiin yhtiössä pari vuotta sitten jäi muutama parveke laittamatta, kai lähinnä huonoista säästä johtuen.

Kun tekemättömiä parvekkeita oli vain muutama, päätyi hallitus siihen että ne tehdään omin voimin, lähinnä kyseisten osakkaiden voimin. Tätä yhtä pariskuntaa lukuun ottamatta olivat muut osakkeen omistajat nuoria ihmisiä.

Muut suostuivat tähän järjestykseen paitsi meille soittanut pariskunta. Kun he nyt kolmannen

kesän koittaessa kysyivät milloin heidän parvekkeensa maalataan, vastasi hallituksen puheenjohtaja että on sovittu että hoidatte itse. Osakkeenomistaja totesi sen tosiasian, että vastuujakotaulukon mukaan parveke kuuluu yhtiölle ja asia jäi taas siihen.

Sitten ilmestyi toukokuun lopussa porrashuoneisiin ilmoitus, jossa yhtiön hallitus kutsui asukkaat parveketalkoisiin pariskuntamme luokse. Osakkeenomistaja niin sanotusti suuttui. Heille ei ollut tiedotettu asiasta, kirjallisesti tai suullisesti.

Menettelyssä on toki aika monta kohtaa, jotka saattavat kiukustuttaa. Tasapuolisestihan ei ole kohdeltu heitä, jotka joutuvat itse maalamaan parvekkeensa kun muiden osakkeenomistajien parvekkeet hoidettiin hoitovastikkeen puitteissa. Esimerkkinne yli 80-vuotias pariskunta oli ihan oikeassa vaatiessaan että yhtiö hoitaa asian. Se ei kuitenkaan tarkoita, että yhtiön hallitus päättää työn suorittamisen ajankohdasta kuulematta asunnon omistajaa. On eri asia, jos ja kun työ tehdään ns. ulkokautta eli henkilöstintä käyttäen. Nämä talkoot on tarkoitus hoitaa niin, että kuljetaan rapun kautta.

Toinen tämän pariskunnan mieltä pahoittanut asia oli se, että heidän nimensä ja asuntonsa numero oli ilmoitustauluilla olevissa tiedotteissa. Sydämen sivistystä ei oikein voi vaatimuksena kirjoittaa lakiin tai sääntöihin, mutta olisihan sen tiedottamisen voinut hoitaa mainitsematta kohdetta nimeltä.

Otin tämän esimerkin näin perusteellisesti esille koska se on oiva esimerkki omistus-asumisen nykypäivästä.

Hallitukset toimivat touhukaasti ja reippaasti yhteiseksi hyväksi. Arkipäivän puristuksessa jää sitten joskus punnitsematta mihin eri toimenpiteet saattavat johtaa. Tämä on hyvin inhimillistä, mutta meidän tulee muistaa, että senkin jälkeen kun on noudatettu asuntopolitiikkaa ja muita asumistamme säätelviä lakeja ja sääntöjä, jää laaja ns. harmaa alue.

Lain laatija ei voi sisällyttää kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja kulloiseenkin lakiin. Niitä asioita, joista ei erityisesti mainita laissa, ohjaa hyvän naapurisovun tavoite ja maalaisjärki.

Tämän päivän perusongelma taitaa olla se, että emme enää seurustele kuten ennen naapureiden kanssa ja olen viime aikoina miettinyt, että onkohan se maalaisjärki jäänyt Natura-alueille katoavana luonnonvarana.

Hyvää asumiskesää toivottaen,

Hans Duncker

Lähidemokratiapilotit Helsingissä

Helsingissä on käynnissä lähinnä asukasvetoinen lähidemokratiatoiminnan kokeilu. Pilotitoimintaan on valittu kymmenen ohjelmaa, joista kahdeksan ovat kaupunginosia ja kaksi, jotka perustuvat toimintajärjestelmään.

Nämä lähidemokratian pilotit ovat lähteneet ripeästi liikkeelle ja tammikuussa 2014 tekevät osallistujat loppuarvionsa vuoden 2013 toiminnasta. Tästä kootaan sitten kaupunginhallitukselle lausunto, joka toimii alustuksena jatkoa varten.

Itse kokeilun toteuttaminen on jo tuonut hyvää muassaan. Esimerkiksi Vuosaarissa toimintaa

vetää laajennettu ja uudelleenorganisoinut Vuosaari-toimikunta, jossa on edustettuna peräti 40 eri kolmannen sektorin toimijaa. Näiden seurojen ja yhdistysten edustajat tuovat siviilitöittensä kautta mukanaan myös laajan tieto- ja kontaktimäärän.

Vuosaari-toimikunta on tehnyt tähänkin saakka ansiokasta työtä, mutta toiminta on käytännön syistä painottunut enemmän kaa-voitus-, liikenne- ja muihin infra-

asioihin.

Tällä uudella kokoonpanolla voi ryhmä laajentaa toimintansa tapahtumaan vuosaarelaiten keskuudessa erilaisissa tapahtumissa ja itse järjestämissään tilaisuuksissaan.

Olisi hienoa jos tämä pilotti-hanke saisi jatkoa ja lähidemokratia kehittyisi todelliseksi toimintamalliksi.

Hans Duncker

Vuosaari-toimikunnan jäsen

Korjausrakentamista Kalliossa

Suunnittelu 7 vuotta – remontti 9 kuukautta

Suomi ei ole korjausrakentamisen huippumaa. Heka-Vallila Oy:n kiinteistön ilmastointi-remonttia suunniteltiin 7 vuotta. Remontti kesti 9 kuukautta. Talo oli rakennustyömaana talven yli elokuusta toukokuun loppuun. Asukkaat kertovat, millaisia hankaluuksia tulee, kun koti on remonttityömaa.

Kiinteistöjä pitää korjata, että ne pysyvät kunnossa. Suurempi remontti taloyhtiössä on koettelemus asukkaalle. Jos taloyhtiö tarjoaa sijaisasunnon, se merkitsee kahta muuttoa. Jos sijaisasuntoa ei ole tarjolla, asukkaat joutuvat asumaan ja elämään remontin keskellä rakennustyömaalla.

Heka-Vallila Oy:n vuokratalon asukkaat Kalliossa tietävät, millaista asuminen on rakennustyömaalla.

Asukkaat hämmästyivät, kun he saivat taloyhtiöltä tiedon, että taloon asennetaan huoneistokohdittainen ilmastointi. Yhtiö ilmoitti lokakuussa 2011, että remontti alkaa keväällä 2012. Monien asukkaiden mielestä huoneistokohdittainen ilmastointi on tarpeeton remontti. Talossa on 93 asuntoa, joista 15 on erään säätöhallinnassa ja Heka-Vallila Oy:n vuokraamia asuntoja on 78. Asukkaiden keskuudessa tehtiin kysely remontin tarpeellisuudesta ja 46 asunnon asukkaat vastustivat korjausta.

Laitevalmistajien suosituksen mukaan ilmastointilaitetta on pidettävä päällä ympäri vuorokauden.

Monet asukkaat miettivät, miten suureksi sähkölasku nousee ilmastoinnin vuoksi. Remonttia perusteltiin, että ”talotoimikunta on puoltanut remonttia” vuonna 2005. Asukkaat eivät muista, että asukkaiden tai talotoimikunnan kokouksessa olisi päätetty esittää tai puoltaa asuntokohtaista ilmanvaihtoremonttia. Asiasta oli keskusteltu kokouksissa, mutta ei tehty mitään aloitteita.

Lämpö laski asunnoissa

Remontti ei alkanut keväällä vaan vasta elokuussa kylpyhuoneiden patterien säätämällä. Asuntojen

lämpöpatterit kylmenivät. Asuntojen ulkoseiniin porattiin suurehkot reiät, josta kylmää ilmaa virtasi sisään. Joissakin huoneistoissa lämpötila oli alimmillaan +10 astetta.

– Kylmässä asunnossa ei voi nukkua. Kylmän tuomaa haittaa kesti puolitoista kuukautta lokamarraskuussa ja 24 tuntia vuorokaudessa, asukkaat kertovat.

Urakoitsija toimitti lämpöpattereita, joita halukkaat saivat kantaa asuntoonsa. Sen sijaan pyynnöistä huolimatta jatkojohtoja ei toimitettu, että patterit olisi saatu sinne, missä niitä tarvittiin ja niistä olisi ollut hyötyä.

Asumisterveysohjeen mukaan sopiva huoneilman lämpötila on + 21–22 °C:ta. Lämpö saatiin vasta 15. marraskuuta 2012.

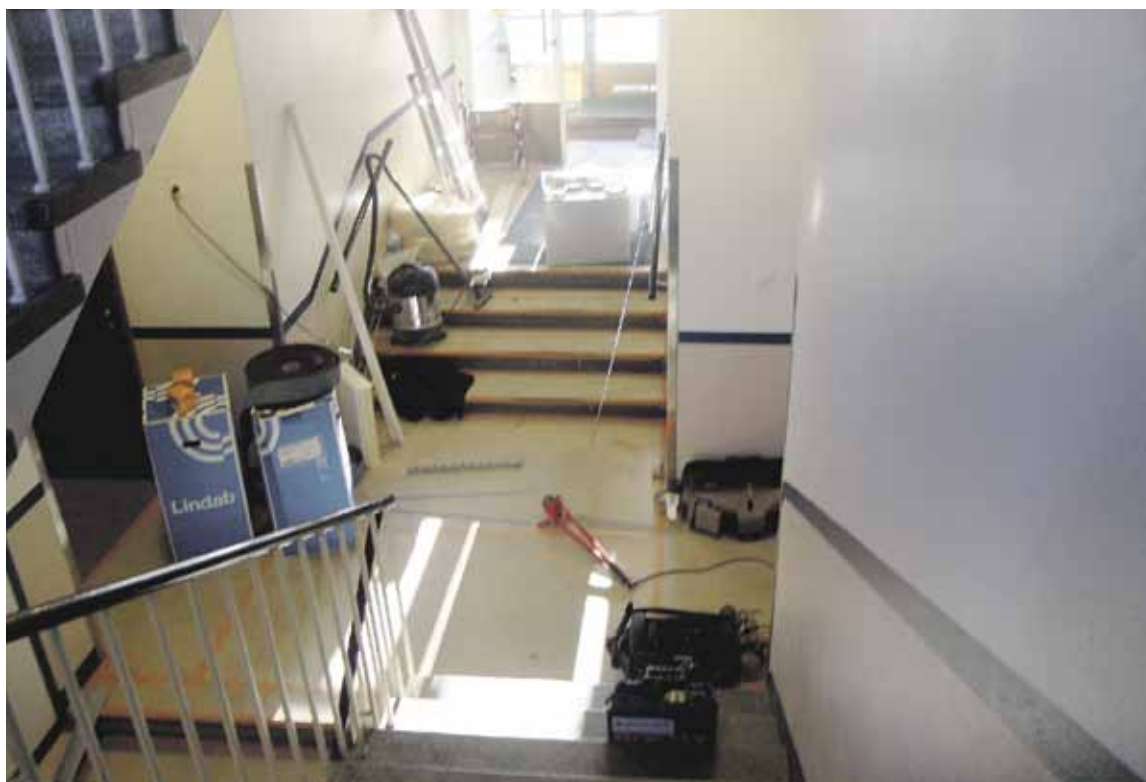
Muoviseiniä ei toimitettu

Talon ullakko piti tyhjentää lokaan loppupuolella. Sinne ei voinut viedä tavaroita, kun ullakko rakennettiin viimeksi. Urakoitsija toimitti talon takapihalle lukittavan teräskontin.

– Kylmä kontti ei sovi huonekaluille, jotka saattavat homehtua kosteassa. Kontin lukon avain oli talonmiehellä, mutta avainta ei saanut viikonloppuisin, asukkaat muistuttavat.

Remontin alkaessa asukkaille luvattiin vetoketjulliset muoviseinät, joilla eristetään remontoitava alue asuttavasta alueesta. Muoviseiniä ei tullut ja muovikalvoa tuotiin ”kovan kerjäämisen jälkeen”. Jokainen joutui itse rakentamaan seinän ja suojaamaan pölyltä huonekalunsa ja muut tavaransa.

– Huoneistoissa asukkaiden tekemiä suojauksia ja kaappien teippauksia oli revitty irti. Remonttimiehille ei kuulu, mitä kenenkin

Porraskäytävä toimi remontin aikana varastona.

kaapissa on. Kun suojaukset revittiin, pöly pääsi kaappeihin ja suojausten alle. Asukkaalle aiheutui paljon ylimääräistä siivousta, asukkaat valittavat.

Asunnot varastoina

Useimmilla asukkailla ainakin puolet asunnosta on ollut työmaa-alueita, vaikka remonttimies ei ole ollut paikalla.

– Porraskäytävät toimivat myös remonttimiesten varastoina. Asuntojen eteinen oli tikkaiden, työkalujen, putkien ja maalipurkkien säilytyspaikkana, mikä esti liikkuamista. Talon takapihalle johtava pelastustie on ollut koko ajan tukossa. Roskakatokseen on ollut talvella mahdoton päästä, kun autot ja lumi ovat tukkinet kulkuväylän, asuk-

kaat luettelevat remontin aiheuttamia haittoja..

”Remontit tulivat, milloin heille sopi”

Urakoitsijan piti tiedottaa asukkaille, milloin asunnossa remontoimaan ja tehdään töitä. Yksittäisessä asunnossa remontin piti kestää 15 vuorokautta, mutta urakoitsija pidentäsi aikataulua 50 vuorokaudeksi jo ennen joulua 2012.

– Käytännössä urakoitsija ei ole tiedottanut, milloin asunnossa tehdään remonttia. Remonttimiehet ovat tulleet avaimillaan asuntoihin aamuseitsemästä alkaen, milloin heille on sopinut. Asuntojen ovet olivat usein auki, vaikka kukaan ei ollut töissä. Kun asunnossa porataan ja tehdään kovaa melua aiheuttavia töitä, siellä ei voi olla, asukkaat valittavat.

Asukkaat huomauttavat, että haitta-aika ei rajoitu siihen, että remonttimies astuu huoneistoon ja poistuu sieltä. Remonttimies ei vie mukanaan aiheuttamaansa ja asumista haittaavaa pölyä. Asunto on siivottava joka käynnin jälkeen, jos aikoo oleskella asunnossa. Remontin vuoksi hajotettu vessa ja keittokomero eivät toimi, vaikka remonttimies sulkee ulko-oven. Sähkö- ja vesikatkoja oli usein. Katkoista ei ilmoitettu etukäteen ja pisimmät vesikatkot ovat olleet kaksi vuorokautta.

”Omistaja päättää”

Asukkaat eivät ymmärrä, miksi remontti ajoitettiin loka-toukokuulle, mikä on kosteinta ja kylmintä vuodenaikaa. Asukkaiden kannalta remontti olisi pitänyt ajoittaa touko-marraskuulle, jolloin asukkaat olisivat voineet oleskella helpommin ulkosalla ja työmaa-alueen

ulkopuolella, kun huoneistossa tehtiin kovaa melua ja paljon pölyä aiheuttavia töitä.

Miksi korjaus toteutetaan vasta 7 vuotta myöhemmin vuosina 2012–2013, jos valmistelu on alkanut 2005?

– En tunne tapauksen historiaa. Kiinteistön omisti Vallilan asunnot Oy, joka on tehnyt päätöksen. Kiinteistöä hallinnoi nyt Heka-Vallila Oy, joka on osa Helsingin kaupungin asunnot Oy:tä. Omistaja eli Heka Oy päättää remonteista, sanoo Heka-Vallila Oy:n toimitusjohtaja **Kimmo Hietala**.

Asukkaille ilmoitettiin, että korjaus alkaa toukokuussa ja se päättyy syyskuussa. Miksi remontti aloitettiin kuitenkin syksyllä 2012 ja se päättyi touko-kesäkuun vaihteessa 2013?

– Kiinteistö on vanha ja sen rakennuspiirustukset olivat puutteelliset. Ensin piti selvittää, miten hormit kulkevat talossa ennen kuin työ voitiin aloittaa, Hietala selittää.

Huoneistojen lämpötila laski joissakin asunnoissa + 10 asteeseen. Miksi lämpö kiinteistöön saatiin vasta 15. marraskuuta 2012?

– En osaa sanoa. Urakoitsija tietää, Hietala kertoo.

Asukkaille ilmoitettiin, että huoneistokohtainen remontti kestää vain 15 vuorokautta, mutta se piteni 50 vuorokautteen ja joissakin asunnoissa yli senkin. Miksi?

– En osaa vastata yksityiskohtaisesti. Urakoitsijalla on ollut siihen syynsä. Remontin yhteydessä on tullut yllätyksiä ja ne ovat vieneet enemmän aikaa kuin alun perin on arvioitu, Hietala sanoo.

Hietalan mukaan runsaat miljoona euroa maksanut remontti ei nosta juurikaan vuokria, sillä laskut maksetaan Heka Oy:n tasausrahastosta.

Manu Paajanen

Kiva tulla kotiin, kun eteinen on tämän näköinen.

Asukasliiton valtakunnallinen asumisalan seminaari

Aika 2.–3.11.2013

Paikka Sokos Hotel Vaakuna Hämeenlinna (Possentie 7)

ALUSTAVA OHJELMA

Lauantai 2.11.2013

10.00–10.45	Ilmoittautuminen Sokos Hotel Vaakuna, tervetulokahvi
10.45–11.00	Seminaarin avaus, puheenjohtaja Hans Duncker
11.00–11.30	Hämeenlinnan kaupungin esittely,
kaupunginhallituksen puheenjohtaja Iisakki Kiemunki
11.30–13.00	Tauko / majoittuminen
13.00–14.00	Helsingin kaupungin apulaiskaupunginjohtaja Pekka Sauri
14.00–15.00	Lounas
	Vuoden asukastoimijan julkaiseminen
15.00–16.00	Aravakiinteistöyhtiöiden fuusiointi osakeyhtiöksi /
Helsingin kaupungin asunnot Oy:n toimitusjohtaja Jaana Närö
16.00–17.00	Asumistuki / Kelan etuuspäällikkö Heli Kauhanen
17.00–20.30	Vapaa-aikaa
20.30–22.00	Illallinen (Sokos Hotel Vaakuna)
22.00–	Yhteinen illanvietto

Sunnuntai 3.11.2013

07.00 - 09.00	Aamiainen
09.00 - 11.00	Hämeenlinnan kaupunkikierros / Kyyrölän Savi Oy,
savipaja ja tehtaanmyymälä
11.00 - 11.30	Europarlamentaarikko Sampo Terho
11.30 - 12.00	Kahvitauko
12.00 - 13.00	Eurooppalainen asuminen / europarlamentaarikko
Liisa Jaakonsaari
14.00 - 15.00	Lounas
15.00	Lähtö kotiin

ILMOITTAUTUMINEN

Ilmoittautuminen **27.9.2013 mennessä** sähköpostitse
asukasliitto@asukasliitto.fi tai nettisivujen lomakkeen kautta osoitteessa
www.asukasliitto.fi.

Huom! Ilmoittautuneen nimi, osoite, puhelin, sähköposti, majoitus 1hh/2hh
(toive huonetoverista) ja maininta osallistuuko yhteiskuljetukseen. Alueyhtiöiden
osallistujien toivotaan ilmoittautuvan samanaikaisesti laskutuksen vuoksi.

HINNAT

**Osallistuminen maksetaan ennakoon maksamalla Asukasliiton pank-
kitilille, FI 33 5542 2320 1245 14.**

Seminaarimaksu yhden hengen huoneessa **290 euroa** ja kahden hengen
huoneessa **250 euroa** per henkilö.
Maksuun mukaan osallistujan yhteystiedot!

Seminaarimaksu sisältää majoituksen, Hämeenlinnan kaupunkikierroksen,
lounaat, kahvit ja illallisen.

Seminaarimaksu ei-yöpyjille (sis. ohjelman, 2 x lounas ja kahvit) **120 euroa.**

Yhteiskuljetus

**Helsinki-Hämeenlinna-Helsinki, lähtö lauantaina 2.11. klo 8.00 Rauta-
tietorilta, entisen Fennian edestä (Mikonkatu 17).**

**Palukuljetus hotelleilta sunnuntaina 3.11. klo 15.00.
Hinta 40 € / henkilö.**

Pysäköinti

Pysäköintialueella 90 autopaikkaa.
Paikoitus maksetaan suoraan pysäköintialueelle.
Hinnat: 1 € / tunti, 5,50 € / vrk S-Cardilla, 11 € / vrk ilman S-Cardia.
Linja-autot pysäköivät veloitusetta hotellin edessä.

Tervetuloa!

Peruutusehdot:

Mikäli varaus peruutetaan 31 vrk ennen tilaisuutta, on tilaisuuden järjestäjällä
oikeus laskuttaa tilaajalta 20 e/ henkilö toimistokuluihin.
Mikäli varaus peruutetaan 30-15 vrk ennen tilaisuutta, on järjestäjällä oikeus
laskuttaa tilaajalta

50 % peruutetun tilauksen arvosta.

Mikäli varaus peruutetaan 14-0 vrk ennen tilaisuutta, on järjestäjällä oikeus
laskuttaa tilaajalta 100 % koko peruutetun tilauksen arvosta.

Muutokset ohjelmaan mahdollisia.

KAUPUNKIELÄMÄ KULTTUURISSA

Sinikka Nopola tekee kellariremontistakin näytelmän

Mitä tapahtui, kun **Sinikka Nopola** huomasi edelliskesänä, että hänen lauttasaarelaisen rivitalonsa kellarista tuli omituista tuoksua. Mitä? Kellarissa oli kuin lunta, outoa valkoista kasvustoa! Se osoitautui sieneksi nimeltään kalkkihärme eli suolaparta. Todellisudessa ongelmasta aiheutui hirveän kallis remontti, jossa korjattiin kosteusvaurio perin pohjin.

Mutta kirjailija Nopolalle ongelma rupesi elämään myös taiteellisesti. Hän kirjoitti siitä näytelmän *Eila, Rampe ja suolaparta*. Tulos on nähtävissä nyt syksyllä Helsingin kaupunginteatterissa.

Kosteusvaurio näytelmäksi

Sinikka Nopola nappaa siis näytelmiensä ja novelliensa aiheet lähipiiristään. Siinä missä me muut näemme vain tavallisista tavallisimman maanantain, hän näkee vetävää kaunokirjallisuutta. Kosteusvauriossa hän näkee näytelmän, painajaisessa hauskan kulman. Asiasta, jota emme pidä edes kaverille kilauttamisen arvoisena hän on jo tehnyt hupaisan novellin. Sinikka Nopola on ollut tarinankertoja lapsesta lähtien ja nuorena hän oli vähältä karata toimittajan hommiin. Miten sinusta tuli kuitenkin kirjailija? Mikä sinusta teki humoristin, näkijän ja kertojan?

– Vastaus on Neuvostoliitto. Isäni oli viisi vuotta talvi- ja jatkosodassa ja haavoittui kolme kertaa. Hän joutui kehittämään selviytymiskeinokseen huumorin ja sitä hän viljeli meidän tyttärien kanssa koko lapsuutemme kanssa. Joten itänaapurille olemme kiitoksen

velkaa elämänasenteesta pilke silmäkulmassa.

Normaalin ahdistavaa

– Huumorini ei lähde siitä, että päätän vitsailla ja kirjoittaa hauskaasti jokapäiväisistä sattumuksista. Elämäni on monien aikuisten ihmisten tapaan normaalin ahdistavaa. On remonttihuolia, murhetta omaisista ja tämän ikäisenä huolehdimme jo omaistemme sairauksista. Riittäähän sitä on kaikenlaista vaivaa, kun ihmisen elämä pakkaa olla kaikenlaisen käytännön silpun ja ongelman täyttämää. Aina jossain pyörii paperisota ja pölypallot. Mikä on parempi selviytymiskeino, kun hymyillä koko hommalle.

– Minulla on niin tunnollinen luonne, että jos ottaisin kaikki vakavat asiat ihan vakavasti, en selviäisi elämästäni mitenkään.

Kahvasta tuli novelli

Kirjallisena esimerkkinä Sinikka Nopolan kirjoitusten aiheeksi kelpaa vaikkapa kahva - siis kahva.

– Matkustin Tampereelta Helsinkiin junalla ja päätin nostaa käden ulottuvilla olevaa kahvaa asettaakseni tuolin lepoasentoon. No, kahva jäi käteen ja hävisi johonkin. Tuoli jäi pystyasentoon. Kotona sitten löysin kahvan laukustani, johon se oli pudonnut. Apua, olin varastanut valtion omaisuutta. Eihän vanhan junan kalustoon edes löydy varaosia. Kahvasta syntyi tarina, joka on yksi neljästäkymmenestä novellista Nopolan viime syksynä ilmestyneessä kirjassa *Matkustan melko harvoin ja muita kirjoituksia*.

Anni Kotkamaa

– Isäni haavoittui sodassa ja hän löysi elämästä selviytymiseen huumorin. Hän kasvatti meidät tyttäret näkemään ikävissäkin asioissa huvittavia puolia, kirjailija Sinikka Nopola kertoo.

Asuntosäästäjä ei tuhlaa

Novelleissa pyörii kirjan minäkerroja arjen askareissa. Johtoajatus on käytännöllisyys ja elämä, josta kenelläkään ei ole moitteen sanaa sanottavanaan. Jo nuorena kirjailija kertoo eräässä novellissaan käyneensä Roomassa, mutta Colosseum jäi näkemättä, kun se oli niin vilkkaasti liikennöidyn kadun takana. Miksi ottaa riski, kun äitikin oli siitä varoittanut ja hotel-

lissa oli turvallisempaa? Järkevä ihminen on myös säästäväinen. Kun on ostanut itselleen kalliin asunnon, on muistettava oleskella joka huoneessa, muutenhan neilöitä on tullut hankittua liikaa.

Käytännön ihmisenä annan Sinikka Nopolan kirjan lukijoille kuluttajanvalistusta: kirjan lyhyet novellit sopivat erinomaisesti luettavaksi vaikkapa juna- tai bussimatalla. Tai muuten vain kiireen lomassa. En ehdota niitä esitettäväksi radiossa, sillä siellä ne on jo luettu.

Tiina-siskon kanssa on myös moni asia työn alla. On Risto Rappääjä sekä Heinähattua ja Vilttossua, joten kiirettä pitää, niin kuin menestyskirjailijalle kuuluu.

Hilkka Kotkamaa

Kirjoittaja on kokenut helsinkiläinen ammattiyhdistysliikkeen lehtien toimittaja, joka seuraa myös kirjallisuuden tekijöitä ja tapahtumia.

Uusi vuokralaisdemokratiasääntö Helsingissä

Helsingin kaupunginvaltuusto hyväksyi 29.5. uuden vuokralaisdemokratiasäännön pääsääntöisesti valmistelleen työryhmän yksimielisen esityksen pohjalta. Valtuusto äänesti mm. siitä, että tarkempia ohjeita demokratiasäännön soveltamisesta antaa asuntolautakunta ja käytännön tason ohjeita kiinteistöyhtiö. Se ei mennyt läpi, vaikka näkemys tuli lautakunnalta yksimielisesti.

Säännön taustalla on yhteishallintolaki, jonka soveltamisalaan kuuluvat kaikki aravarajoituksen alaiset vuokralat ja 1.1.2002 jälkeen korkotukilainoitettujen vuokralat. Yhteishallintolakia on sovellettava myös aravan kymmenen vuoden jatkorajoituskohteissa ja sitä voidaan soveltaa soveltuvin osin myös muuhun asuntokantaan, jos omistaja niin päättää.

Helsingin kaupunkikonsernissa yhteishallintolakia on noudatettu vuokralaisde-

mokratia-nimikkeellä kaupunginvaltuuston kulloinkin vahvistaman vuokralaisdemokratiasäännön nojalla. Sitä sovelletaan kokonaisuudessaan Helsingin kaupungin asunnot Oy:n omistuksessa oleviin vuokraloihin sekä soveltuvin osin Kiinteistö Oy Helsingin Palveluasuntojen asuntoihin ja Kiinteistö Oy Ruskeasuon Asuntojen arava-vuokraloihin sekä Keskinäinen kiinteistöosakeyhtiö Helsingin Korkotukiasunnoissa korkotukilainoita-aikana.

Asukasliiton toiminnanjohtaja, asuntolautakunnan varapuheenjohtaja **Pertti Villo** kiittää, että työryhmä on huomioinut kaikki ne toimijat, jotka joutuvat tulemaan sääntöjen kanssa toimeen, toisin sanoen Heka-asunnot ja alueyhtiöt, eritoten alueyhtiöiden operatiivisesta toiminnasta vastaavat. – Tiedän, kuinka kirjavasti on eri alueyhtiöissä toteutettu demokratiasään-

töä, ja joillakin alueella asukkaiden toimesta jopa tulkittu väärin. Näin on saatu aikaa tilanteita, jotka eivät palvele enemmistöä asukkaista. Nämä säännöt ovat mielestäni hyväksyttävissä pääsääntöisesti työryhmän esittämällä tavalla.

Vuosaaren vuokralaistoimikunnan puheenjohtaja ja Hekan hallituksen asukajäsen **Tuula Hänninen** kertoo, että sääntö käytiin oman vuokralaistoimikunnan kokouksessa 12.5. läpi ja totesimme, että työryhmän tulos lisättyä virkamiesten muutamilla muutosehdotuksilla on hyvä. – Kun uusi vd-sääntö hyväksyttiin, me tavalliset asukkaat pääsemme tekemään sen mukaan syksyllä asukkaiden kokoukset.

(RK)

ARA:lle uusi johtokunta

Valtioneuvosto asetti 13.6.2013 Valtion asuntorahaston /Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen johtokunnan 1.7.2013 alkavaksi ja viimeistään 31.12.2013 päättyväksi toimikaudeksi. Johtokunnan puheenjohtaja on **Harri Hiltunen**, toimitusjohtaja, Suomen Kiinteistöliitto ry ja varapuheenjohtaja **Anneli Nieminen**, luottopäällikkö, Valtiokonttori. Jäseniä ovat **Pasi Holm**, toimitusjohtaja, Pelleron taloudellinen tutkimuslaitos PTT, **Kirsti Siven**, arkkitehti, Kirsti Siven & Asko Takala Arkkitehdit Oy, **Rauno Saari**, ylijohdaja, Lounais-Suomen aluehallintovirasto (eläkkeellä) ja **Anne Salin**, ylitarkastaja, Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus (henkilöstön edustaja). Saari on entinen valtiosihtööri ja Länsi-Suomen maaherra. (www.ymparisto.fi)

VIILO & VAINIO OY

Topeliuksenkatu 7 A • 00250 HELSINKI

Puhelin 010 8411 000 • Fax 010 8411 009

Sähköposti: etunimi.sukunimi@asianajotoimistoviilo-vainio.fi

ASUKASLIITON PUOLITUNTINEN

Helsingin Lähiradiossa taajuudella

100,3 Mhz

Radio-ohjelman **uusi lähetysaika** on joka kuukauden **ensimmäinen tiistai klo 14.15–15.00**, uusinta on kuukauden kolmas tiistai samaan aikaan.

Ohjelma kuuluu myös Helsingin naapurikaupungeissa. Ohjelmassa käsitellään monia asukkaiden arkipäivän ongelmia, joihin voi olla vaikea löytää ratkaisuja muualta..

VUOTILI OY

- Kirjanpitolpalvelut
- Tilintarkastuspalvelut
- Tilinpäätökset
- Palkkahallintopalvelut
- Neuvonta ja konsultointipalvelut

Leikosaarentie 4, 00980 HELSINKI
puh. 09 325 4605, 040 138 5390

www.vuotili.fi
vuotili@vuotili.fi

ASUKASLIITON NEUVONTAPUHELIN

p. 0600 972 72 arkisin klo 10-14

Liitto neuvoo:

- ▲ vuokra-asukkaita
- ▲ osakeyhtiöiden osakkaita
- ▲ asukkaiden yhdistyksiä
- ▲ asukas- ja talotoimikuntia
- ▲ asukkaiden oikeuksissa
- ▲ sopimus- ja vastuuasioissa
- ▲ asumisterveysasioissa
- ▲ asuin ympäristöasioissa

Puhelun hinta 1,69 €/min + pvm

Seppo Harjunpää in Memoriam

Seppo Harjunpää kuoli vaikean, nopeasti edenneen sairauden murtamana 64 vuoden ikäisenä 19. helmikuuta Suursuon sairaalassa Helsingissä.

Sepon elämää ohjasi voimakas empaattinen mielenlaatu. Hän myötäeli aina heikkojen ja alistettujen, sorrettujen rinnalla. Avun tarpeessa olevan auttaminen oli Sepolle perustavaa laatua oleva elämänsänsä. Poliittisissa järjestöissä, rauhanliikkeessä, sairaus- ja invalidijärjestöissä, asukasliikkeessä, ym. toimiminen oli hänelle pääasiallinen elämän sisältö – varsinkin sen jälkeen, kun diabetes esti häntä jatkamasta ammatissaan.

Varsinaiselta – tai yhdeltä – ammatiltaan Seppo oli pikimies. Suhteellisen aikaisessa vaiheessa sairaus oli edennyt siihen mittaun, että teiden tervaajan ammatti muuttui päätoimiseksi maailmanparantajan työkseksi.

Helsingin kaupungin vapaaehtoistyön neuvottelukunnan jäsenyys oli yksi Sepon työn virallinen ulottuvuus. Vuosia hän toi-

mitti pääkaupunkiseudulla kuulunutta Asukasliiton Asukasradiota.

Viimeisimpiä isoja ponnistuksia Sepolla oli Kansan Radioliiton Ääni intiaanikylille – yhteisöradiohanke. Siinä Meksikossa sorretulle ja valtamediasta täysin syrjäytetylle, osin lukutaidottomalle oaxaca-intiaanikansalle järjestettiin radio tiedottamisen ja valistuksen välineeksi.

Asukasliike oli Sepon avoimelle ja ihmisläheiselle mentaliteetille mieluisa toimintaympäristö. Hän toimi pitkään asuin yhteisönsä, myllypurolaisen taloyhtiön asukastoimikunnan puheenjohtajana.

Seppo oli Asukasliiton perustajajäsen ja toimi pitkään liiton hallituksessa. Hän äänitti usein Asumisalan syyseminaareja viime vuosiin asti.

Asukasliiton hallitus muistaa lämmöllä pitkäaikaista jäsentä.

Asukasliiton hallitus

Toivo Koivisto